

EUROPOS PARLAMENTAS

2009–2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0377/2012

19.11.2012

PRANEŠIMAS

dėl Metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2011 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje (2012/2145(INI))

Užsienio reikalų komitetas

Pranešėjas: Leonidas Donskis

TURINYS

	Puslapis
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
PRIEDAS I.....	34
PRIEDAS II	65
VYSTYMOŠI KOMITETO NUOMONĖ.....	69
MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ.....	72
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	76

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl Metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2011 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje

(2012/2145(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Europos žmogaus teisių konvenciją ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją ir kitas pagrindines tarptautines sutartis ir dokumentus žmogaus teisių srityje,
- atsižvelgdamas į ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2011 m., kurią 2012 m. birželio 25 d. priėmė Užsienio reikalų taryba,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. balandžio 18 d. rezoliuciją dėl metinio pranešimo apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje ir Europos Sąjungos politiką šioje srityje, įskaitant poveikį strateginei ES žmogaus teisių politikai¹,
- atsižvelgdamas į ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje (11855/12), kuriuos 2012 m. birželio 25 d. priėmė Užsienio reikalų taryba,
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimą 2012/440/BUSP, kuriuo skiriamas Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis žmogaus teisių klausimais,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 12 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Europos Komisijos bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“ (COM(2011) 0886),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos žmogaus teisių gaires,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl Europos išorės veiksmų tarnybos²,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 3 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 65/276 dėl Europos Sąjungos dalyvavimo Jungtinių Tautų veikloje,
- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaraciją (A/Res/55/2) ir Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtas rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 17 d. rezoliuciją dėl ES paramos Tarptautiniam baudžiamajam teismui (TBT) sprendžiant problemas ir įveikiant sunkumus³ ir į savo

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0126.

² Priimti tekstai, P7_TA(2010)0280.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0507.

2010 m. gegužės 19 d. rezoliuciją¹ dėl 2011 m. gegužės 31 d.–birželio 11 d. Kampaloje (Uganda) vykusios pirmosios TBT Romos statuto peržiūros konferencijos ir šioje konferencijoje priimtų įsipareigojimų, kurių laikytis pasižadėjo ES²,

- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 21 d. Tarybos sprendimą 2011/168/BUSP dėl Tarptautinio baudžiamojo teismo³ ir į persvarstytą 2011 m. liepos 12 d. veiksmų planą dėl tolesnių priemonių, susijusių su Tarybos sprendimu dėl Tarptautinio baudžiamojo teismo,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo⁴,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos bendrą komunikatą Europos Vadovų Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystės siekiant demokratijos ir bendros gerovės (COM(2011) 0200),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos bendrą komunikatą dėl naujo požiūrio į kintančią kaimynystę (COM(2011) 0303),
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 20 d. vykusiame 3101-ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas išvadas dėl Europos kaimynystės politikos,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. vykusiame 3130-ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas išvadas dėl Europos demokratijos fondo ir deklaraciją dėl Europos demokratijos fondo steigimo, dėl kurios susitarta 2011 m. gruodžio 15 d. Nuolatinių atstovų komitete (COREPER),
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. kovo 29 d. rekomendaciją Tarybai dėl galimo Europos demokratijos fondo (EDF) įsteigimo tvarkos,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES išorės politikos siekiant demokratizacijos⁵,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Atnaujinta 2011–2014 m. ES įmonių socialinės atsakomybės strategija“,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. vasario 2 d. rekomendaciją Tarybai dėl nuoseklios politikos dėl režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, kai jų vadovai siekia savo asmeninių ir prekybinių interesų ES viduje⁶,

¹ OL E 161, 2010 5 31, p. 78.

² <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRASPA.pdf>.

³ OL L 76, 2011 3 22, p. 56.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.

⁵ OL C 291E, 2011 10 4, p. 171.

⁶ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0018.

- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 16 d. JT specialiojo pranešėjo pranešimą (A/HRC/17/27) dėl nuomonės ir žodžio laisvės skatinimo ir apsaugos, kuriame atkreipiamas dėmesys į internetui, kaip komunikacijos priemonę, taikomas tarptautines žmogaus teisių normas ir standartus, reglamentuojančius nuomonės ir žodžio laisvę,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 12 d. už skaitmeninę darbotvarkę atsakingos Komisijos narės pranešimą dėl strategijos „Nenutraukiama prieiga“,
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 28 d. JT specialiojo pranešėjo pranešimą (A/66/203) apie žmogaus teisių gynėjų padėtį,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 21 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 65/206 dėl mirties bausmės taikymo moratoriumo,
- atsižvelgdamas į Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. rugsėjo 11 d. rezoliuciją dėl tariamo CŽV vykdyto kalinių gabenimo ir neteisėto kalinimo Europos šalyse (2012/2033(INI))¹,
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugpjūčio 5 d. JT specialiojo pranešėjo preliminarų pranešimą dėl kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo ir kalinimo vienutėje, įskaitant psichiatrijos ligonines (A/66/268),
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325, 1820, 1888, 1889 ir 1960 dėl moterų, taikos ir saugumo,
- atsižvelgdamas į Ataskaitą dėl ES rodiklių, susijusių su visapusišku požiūriu į JT Saugumo Tarybos rezoliucijų Nr. 1325 ir 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimo ES, kurią 2011 m. gegužės 13 d. priėmė ES Taryba,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos išvadas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ COM(2011) 0637),
- atsižvelgdamas į Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir jos fakultatyvinį protokolą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 7 d. Europos Tarybos Ministrų komiteto priimtą Konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos bei kovos su juo,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų rezoliucijas dėl vaiko teisių ir į naujausią 2012 m. balandžio 4 d. rezoliuciją,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 17 d. Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos rezoliuciją dėl žmogaus teisių, seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės,

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0309.

- atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. sausio 22 d. Europos Sąjunga prisijungė prie JT neįgaliųjų teisių konvencijos, pirmosios JT žmogaus teisių konvencijos, kurią Europos Sąjunga ratifikavo kaip regioninė integracijos organizacija,
 - atsižvelgdamas į Žmogaus teisių tarybos paskelbtą JT veiksmingo diskriminacijos dėl darbo ir kilmės panaikinimo principų ir rekomendacijų projektą (A/HRC/11/CRP.3),
 - atsižvelgdamas į JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro, JT sutartimis įsteigtų organų ir JT specialiųjų procedūrų pastabas ir rekomendacijas dėl diskriminacijos dėl kastos, ypač atkreipdamas dėmesį į specialiojo pranešėjo 2011 m. gegužės 24 d. pranešimą dėl šiuolaikinių rasizmo, rasinės diskriminacijos, ksenofobijos ir susijusios netolerancijos formų (A/HRC/17/40),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 21 d. Tarybos išvadas dėl netolerancijos, diskriminacijos ir smurto dėl religijos ar tikėjimo ir atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 66/167 dėl kovos su netolerancija asmenims dėl jų religijos ar tikėjimo, negatyvių stereotipų apie juos kūrimu ir jų stigmatizacija, taip pat jų diskriminavimu, smurto prieš juos kurstymu ir smurto veiksmais prieš juos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A/7-0377/2012),
- A. kadangi pagal Sutartis Europos Sąjunga įpareigota savo išorės veiksmus grįsti demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių universalumo ir nedalumo, pagarbos žmogaus orumui, lygybės ir solidarumo principais ir laikytis Jungtinių Tautų chartijoje bei tarptautinėje teisėje nustatytų principų;
 - B. kadangi teisingumas, teisinė valstybė, atskaitomybė už visus nusikaltimus, įskaitant sunkiausius tarptautinei bendruomenei rūpimus nusikaltimus, teisingas bylos nagrinėjimas ir nepriklausoma teismų sistema yra būtini žmogaus teisių apsaugos aspektai ir tvarios taikos ramsčiai;
 - C. kadangi demokratija ir teisinė valstybė – tai geriausios žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių, visų formų nediskriminavimo, tolerancijos asmenims ir bendruomenėms ir lygių galimybių visiems apsaugos priemonės;
 - D. kadangi būtina pasinaudoti patirtimi, įgyta per Arabų pavasario įvykius, siekiant ES suteikti postūmį persvarstyti ir tobulinti politiką, be kita ko, žmogaus teisių gynėjų, tarptautinės humanitarinės teisės, dialogo žmogaus teisių klausimais su trečiosiomis šalimis ir pilietine visuomene, įskaitant NVO bei visuomeninius judėjimus, ir socialinės žiniasklaidos srityje, ir užtikrinti šių politikos kryptių tarpusavio suderinamumą;
 - E. kadangi ES turi padėti šalims, su kuriomis ji pasirašo tarptautinius susitarimus, taip pat ir prekybos susitarimus, įgyvendinti visus šiuos pagrindinius principus, visų pirma užtikrindama, kad būtų griežtai laikomasi į šiuos susitarimus įtrauktų demokratijos ir žmogaus teisių nuostatų;

- F. kadangi prieiga prie interneto – tai vienas iš svarbiausių veiksnių suteikiant galimybes naudotis informacija, žodžio, spaudos ir susirinkimų laisvėmis bei skatinant ekonominę, socialinę, politinę ir kultūrinę vystymąsi; kadangi ES žmogaus teises turi ginti ir skatinti tiek skaitmeninėje, tiek neskaitmeninėje aplinkoje;
- G. kadangi daugelyje pasaulio šalių valdžios institucijos ir nevalstybiniai veikėjai vis dažniau pažeidžia minties, sąžinės, religijos arba tikėjimo laisvę ir dėl to tam tikri asmenys bei religinės bendruomenės, įskaitant mažumas ir netikinčiuosius, patiria diskriminaciją ir netoleranciją;
- H. kadangi itin svarbus moterų vaidmuo ir jų visapusiškas dalyvavimas politinėje, ekonominėje ir socialinėje sferose, ypač kai tai susiję su pokario taikos kūrimo, perėjimo prie demokratijos derybų ir konfliktų sprendimo, susitaikymo ir stabilizacijos procesais;
- I. kadangi Metinėje ataskaitoje dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje ir įgyvendinant ES politiką šioje srityje reikėtų ne tik apmąstyti ir persvarstyti ankstesnius laimėjimus ir nesėkmes, bet ir pasiekti, kad ši ataskaita įkvėptų rengiant ES strategiją ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje; kadangi geriausiu atveju kiekviena tolesne metine ataskaita turėtų būti konkrečiai ir reguliariai prisidedama prie ES žmogaus teisių politikos gerinimo pasaulyje;

2011 m. ES metinė ataskaita

- 1. palankiai vertina tai, kad priimta ES metinė ataskaita dėl žmogaus teisių ir demokratijos 2011 m.; palankiai vertina ir tai, kad Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė birželio mėn. vykusioje Parlamento plenarinėje sesijoje pateikė metinę ataskaitą ir kad taip grįžta prie įprastos tvarkos;
- 2. pažymi, kad pastaraisiais metais rengiant metinę ataskaitą imtasi teigiamų veiksmų, tačiau pabrėžia, jog šią ataskaitą dar būtų galima tobulinti;
- 3. mano, kad metinė ataskaita turėtų būti svarbi priemonė siekiant informuoti apie šioje srityje atliktą ES darbą ir turėtų padėti didinti ES veiksmų matomumą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ateityje rengiant metines ataskaitas aktyviai ir nuolat konsultuotis su Parlamentu ir pranešti apie tai, kaip buvo atsižvelgta į Parlamento rezoliucijas;

Bendrosios pastabos

- 4. palankiai vertina tai, kad 2012 m. birželio 25 d. priimta ES strateginė programa žmogaus teisių srityje; primygtinai ragina ES institucijas veikti išvien siekiant užtikrinti, kad ši programa būtų įgyvendinta laiku ir tinkamai ir kad būtų įtakingai įvykdytas ES sutartyje nustatytas įpareigojimas principingai ir ryžtingai, vengiant dvigubų standartų, įgyvendinti žmogaus teisėmis, demokratinėmis vertybėmis ir teisine valstybe grindžiamą išorės politiką;
- 5. primygtinai ragina Tarybą, Komisiją, Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) ir Parlamentą puoselėti ir vertinti ES, kaip svarbiausios žmogaus teisių gynėjos, vaidmenį ir glaudžiai bendradarbiauti įgyvendinant šia strategine programa pagrįstą nuoseklią, plataus

užmojo ir veiksmingą ES žmogaus teisių politiką pasaulyje, pasinaudojant mūsų parama vystymuisi ir Europos demokratijos fondo siūlomomis galimybėmis;

6. rekomenduoja Tarybai ir EIVT atlikti naujo žmogaus teisių dokumentų rinkinio, ypač veiksmų plano, laikotarpio vidurio vertinimą; primygtinai ragina per šį procesą išsamiai ir reguliariai konsultuotis su Parlamentu, jį informuoti ir į šį procesą įtraukti pilietinę visuomenę;
7. palankiai vertina teminiam ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais suteiktus įgaliojimus ir tai, kad numatoma Briuselyje įsteigti Tarybos žmogaus teisių darbo grupę (COHOM); tikisi, kad šis įgaliotinis ir darbo grupė glaudžiai bendradarbiaus su Parlamentu, pirmiausia, be kita ko, laikydamiesi ES sutarties 36 straipsnio nuostatų;
8. tikisi, kad COHOM stiprins bendradarbiavimą su Tarybos pagrindinių teisių darbo grupe (FREMP), kad galėtų spręsti ES išorės ir vidaus politikos žmogaus teisių srityje nuoseklumo klausimą; pabrėžia, kad svarbu, jog Europos Sąjungoje būtų vykdoma nuosekli, suderinta ir pavyzdinė politika laikantis pagrindinių vertybių ir principų siekiant visame pasaulyje kuo labiau sustiprinti Europos Sąjungos patikimumą, kuo labiau padidinti ES žmogaus teisių politikos veiksmingumą ir parodyti nuoširdžią pagarbą žmogaus teisių universalumui;
9. palankiai vertina Lisabonos sutartyje nustatyto ir Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijai (angl. UNCRPD) ratifikuoti 2010 m. gruodžio mėn. panaudoto ES teisinio subjektiškumo poveikį ES vidaus ir išorės politikai; ragina panašų metodą taikyti ir kitoms tarptautinėms žmogaus teisių sutartims ir konvencijoms; ragina Tarybą ir Komisiją šioje srityje imtis iniciatyvos ir kelti klausimą dėl kitų svarbių išorės sutarčių ir konvencijų nenuoseklus pasirašymo ir ratifikavimo ES valstybėse narėse neigiamo poveikio;
10. primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę, EIVT, Tarybą ir Komisiją siekiant veiksmingumo užtikrinti, kad būtų suderintos ir nuoseklios įvairios išorės finansinės priemonės ir esama ar numatoma ES lyginamosios analizės, stebėsenos ir vertinimo veikla bei metodai, susiję su žmogaus teisėmis ir demokratijos padėtimi trečiosiose šalyse, įskaitant: žmogaus teisių ir demokratijos skirsnius plėtros ir kaimynystės politikos pažangos ataskaitose; Europos kaimynystės politikai numatyto žmogaus teisių ir demokratijos principo „parama pagal pažangą“ vertinimą; numatomą žmogaus teisių įtraukimą į poveikio vertinimą, kuris taikomas pasiūlymams dėl teisėkūros procedūra priimamo akto ir ne teisėkūros procedūra priimamo akto, taip pat regioniniams ir dvišaliams prekybos, partnerystės ir asociacijos bei bendradarbiavimo susitarimams; Komisijos ketinimą teikiant ES pagalbą įtraukti žmogaus teisių padėties vertinimą (visų pirma paramos biudžetui srityje); griežtesnę stebėsenos mechanizmo taikymą, siekiant išnagrinėti, kaip žmogaus teisių konvencijų laikomasi papildytai bendrajai lengvatinių muitų tarifų sistemai (BLS+) priklausančiose šalyse; tikslą susisteminti tolesnę ES rinkimų stebėjimo misijos ataskaitų panaudojimą; ir ES Tarybos skiriamą dėmesį lyginamajai analizei ir nuolatiniam bei sistemingam aspektų, susijusių su žmogaus teisėmis, lytimi ir per ginkluotus konfliktus nukentėjusiais vaikais, nagrinėjimui bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijų įgytos patirties dokumentuose;
11. palankiai vertina tai, kad priimtos atskiroms šalims skirtos šalies žmogaus teisių

strategijos, skirtos ES politikai kuo tinkamiau ir veiksmingiau įgyvendinti; pripažįsta, kad ES vietos delegacijos atlieka pagrindinį vaidmenį rengdamos konkrečioms aplinkybėms pritaikytas šalių strategijas ir imdamosi tolesnių su šiomis strategijomis susijusių veiksmų, tačiau atkreipia dėmesį į EIVT atsakomybę už koordinavimą siekiant užtikrinti, kad strateginėje žmogaus teisių programoje ir ES gairėse numatyti ES žmogaus teisių politikos prioritetai būtų nuosekliai įgyvendinami; pabrėžia, kad svarbu baigti kurti žmogaus teisių ir demokratijos pagrindinių centrų tinklą, apimančią ES delegacijas ir BSGP misijas bei operacijas; primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir EIVT ir valstybes nares kaip geriausią praktiką taikyti metodą, pagal kurį žmogaus teisių klausimai būtų sprendžiami vietos lygmeniu, pasinaudojant ES delegacijose ir ES valstybių narių ambasadose įsteigtomis žmogaus teisių darbo grupėmis; taip pat primygtinai ragina palaikyti nuolatinius ryšius su pilietinės visuomenės atstovais, žmogaus teisių gynėjais ir nacionalinių parlamentų nariais; pritaria EIVT siekiui visiems EIVT, Komisijos, ES delegacijų, BSGP misijos ir Europos Sąjungos agentūrų, palaikančių ryšius su trečiosiomis šalimis, ypač agentūros FRONTEX, darbuotojams rengti mokymus žmogaus teisių ir demokratijos klausimais; ragina ypatingą dėmesį skirti siekiant užtikrinti žmogaus teisių gynėjų apsaugą; mano, kad siekiant užtikrinti didesnę veiksmingumą, rezultatyvumą ir nuoseklumą konkrečioms šalims skirtos žmogaus teisių strategijos turėtų būti integruotos į ES bendrą užsienio ir saugumo politiką (BUSP), BSGP, prekybos ir vystymosi politiką, įgyvendinant geografines ir temines programas;

ES veikla Jungtinėse Tautose

12. palankiai vertina ES pastangas JT sistemoje remti ir atnaujinti su žmogaus teisėmis susijusią veiklą, be kita ko, 2011 m. užbaigti JT Žmogaus teisių tarybos persvarstymą; pabrėžia, kad ir toliau svarbu remti Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro nepriklausomumą ir teminių bei konkrečioms šalims skirtų ES specialiųjų pranešėjų žmogaus teisių klausimais vaidmenį, ir tikisi, kad jie artimai bendradarbiaus su naujai paskirtu ES specialiuoju įgaliotiniu žmogaus teisių klausimais; pabrėžia, kad labai svarbu, jog 2011 m. sausio 22 d. Europos Sąjunga prisijungė prie JT neįgaliųjų teisių konvencijos – tai pirmoji JT žmogaus teisių konvencija, kurią Europos Sąjunga ratifikavo kaip juridinis asmuo;
13. palankiai vertina ES valstybių narių vadovaujamą vaidmenį siekiant užtikrinti JT žmogaus teisių sistemos patikimumą bendrai išplečiant nuolatinį raginimą vykdyti visas JT specialiąsias procedūras žmogaus teisių klausimais, inicijuojant JT Žmogaus teisių tarybos specialiąją sesiją Libijos klausimu, per kurią buvo pateikta istorinė rekomendacija laikinai sustabdyti Libijos narystę Žmogaus teisių taryboje, ir vadovaujant darbui, kuriuo pasiektas tikslas įsteigti nepriklausomą tyrimo komisiją dėl žmogaus teisių padėties Sirijoje;
14. pripažįsta ES galimybes skleisti informaciją ir kūrybingai sudaryti koalicijas, kaip matyti iš ES veiksmų, kuriais buvo sudarytos sąlygos svarbiai JT Žmogaus teisių tarybos rezoliucijai dėl žmogaus teisių, seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės priimti – šiai rezoliucijai pritarė visų regionų valstybės – taip pat ES galimybes Ženevoje ir Niujorke ieškoti bendro sutarimo dėl būtinybės kovoti su religiniu nepakantumu ir apsaugoti religijos ar tikėjimo laisvę ir išvengti galimų žalingų padarinių kitoms pagrindinėms žmogaus teisėms, pvz., žodžio laisvei;

15. pakartoja savo prieštaravimą regioninių grupių praktikai, kai į Žmogaus teisių tarybą rengiami nekonkurencingi rinkimai;
16. rekomenduoja imtis tolesnių veiksmų dėl visuotinio periodinio vertinimo rekomendacijų ir šias rekomendacijas sistemingai įtraukti į ES konkrečioms šalims skirtas žmogaus teisių strategijas, taip pat į dialogus ir konsultacijas žmogaus teisių klausimais;

ES politika tarptautinės baudžiamosios teisenos, kovos su nebaudžiamumu srityje ir Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) klausimais

17. apgailestauja, kad selektyvus teisingumas naujose demokratinėse ir perėjimo prie demokratijos šalyse dažnai pasireiškia prisidengiant teisine valstybe ir kova su korupcija; apgailestauja, kad selektyvus teisingumas didžia dalimi tapo tik politinio keršto ir sąskaitų su politiniais disidentais suvedimo priemone įbauginant ir izoliuojant opoziciją, žiniasklaidos darbuotojus ir žmogaus teisių gynėjus, visų pirma rengiantis rinkimams; tebėra susirūpinęs dėl įtarimų nusikaltimais ir politiškai motyvuotų kaltinimų Ukrainos opozicijos nariams ir ragina Ukrainos valdžios institucijas nutraukti nuolat vykdomus opozicijos bauginimus, nes tai – didelė kliūtis šalies pastangoms užtikrinti teisinės valstybės principo laikymąsi ir demokratines vertybes;
18. apgailestauja, kad, nepaisant daugelio tarptautinių organizacijų raginimų Rusijos valdžios institucijoms, nepadaryta pažangos tiriant Sergejaus Magnitskio mirties atvejį, todėl primygtinai ragina Tarybą nustatyti ir įgyvendinti ES masto draudimą išduoti vizas pareigūnams, atsakingiems už Sergejaus Magnitskio mirtį, ir įšaldyti visą finansinį turtą, kurį jie arba jų šeimų nariai galbūt turi Europos Sąjungoje;
19. lieka nusivylęs Michailo Chodorkovskio ir Platono Lebedevo bylų, kurios tarptautiniu mastu laikomos politinio pobūdžio bylomis, nagrinėjimu;
20. mini dešimtąsias Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) Romos statuto įsigaliojimo metines; pripažįsta, kad TBT – tai paskutinės instancijos mechanizmas, kompetentingas vykdyti teisingumą nusikaltimų žmoniškumui, genocido ir karo nusikaltimų aukų atžvilgiu, kaip numatyta pagal Romos statute įtvirtintą papildomumo principą;
21. pakartoja, kad tvirtai remia TBT kovojant su nebaudžiamumu už sunkiausius nusikaltimus, kurie kelia susirūpinimą tarptautiniu mastu; ragina ES ir valstybes nares ir toliau teikti politinę, diplomatinę, logistinę ir finansinę paramą TBT ir kitiems tarptautiniams baudžiamiesiems tribunolams, įskaitant *ad hoc* tarptautinius baudžiamuosius tribunolus buvusiąjai Jugoslavijai ir Ruandai, Specialųjį Siera Leonės teismą, Kambodžos teismų specialiąsias kolegijas ir Specialųjį tribunolą Libanui;
22. teigiamai vertina tai, kad į ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje įtraukta nuoroda, jog reikia aktyviai kovoti su nebaudžiamumu už sunkius nusikaltimus, įsipareigojant TBT ir suvokiant, kad svarbiausia valstybių pareiga – tirti sunkius tarptautinius nusikaltimus, skatinti ir padėti stiprinti nacionalinių teismų sistemų pajėgumus tirti minėtus nusikaltimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą;
23. palankiai vertina 2011 m. kovo 21 d. Tarybos sprendime 2011/168/BUSP dėl TBT ir vėliau 2011 m. liepos 12 d. priimtame veiksmų plane nustatytus įsipareigojimus ir

rekomenduoja ES ir jos valstybėms narėms jų įgyvendinimą užtikrinti veiksmingomis ir konkrečiomis priemonėmis, siekiant skatinti Romos statuto universalumą ir vientisumą, remti TBT nepriklausomumą ir veiksmingą bei rezultatyvų jo veikimą bei papildomumo principo įgyvendinimą; ragina ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais įgyvendinti su TBT susijusius veiksmus, nustatytus ES strateginėje programoje žmogaus teisių ir demokratijos srityje;

24. pripažįsta Komisijos pastangas sukurti ES papildomumo priemonių rinkinį, kuriuo būtų siekiama padėti vystyti nacionalinius pajėgumus ir paskatinti politinę valią tirti įtariamus tarptautinius nusikaltimus ir traukti už juos baudžiamojon atsakomybėn, taip pat pabrėžia, kad siekiant parengti šį priemonių rinkinį svarbu išsamiai konsultuotis su valstybėmis narėmis, Europos Parlamentu ir pilietinės visuomenės organizacijomis;
25. dar kartą rekomenduoja Romos statutą įtraukti į tarptautinių sutarčių gero valdymo ir teisinės valstybės klausimais, kurias turi ratifikuoti trečiosios šalys, priimtos į BLS+ sistemą, rinkinį; pritaria tam, kad nuostata dėl TBT būtų nuosekliai įtraukiama į ES susitarimus su trečiosiomis šalimis; ragina TBT veiklą integruoti į visus ES užsienio politikos prioritetus, ypač sistemingai atsižvelgiant į kovą su nebaudžiamumu ir papildomumo principą;
26. pabrėžia ryžtingų ES veiksmų svarbą siekiant numatyti nebendradarbiavimo atvejus, pvz., kvietimus asmenims, kuriems išduotas TBT arešto orderis, ir nesugebėjimą šių asmenų suimti ir perduoti, ir siekiant šių atvejų išvengti arba juos pasmerkti; dar kartą ragina ES ir valstybes nares laiku patenkinti visus šio teismo prašymus suteikti pagalbą ir bendradarbiauti, kad būtų užtikrintas, *inter alia*, neįvykdytų arešto orderių vykdymas; dar kartą patvirtina, kad ES ir jos valstybės narės, padedamos EIVT, turi nustatyti vidaus gaires, kuriose būtų apibrėžtas ES/valstybių narių pareigūnų ryšių su TBT ieškomais asmenimis elgesio kodeksas;
27. reiškia didelį susirūpinimą dėl Valstybių šalių asamblėjos 10-osios sesijos, vykusios 2011 m. gruodžio 12–21 d., diskusijų biudžeto išvadų klausimais, dėl kurių kilo grėsmė, kad TBT bus skiriama per mažai lėšų; labai apgailėstauja dėl to, kad kai kurios Europos valstybės, Romos statuto šalys, ragina patvirtinti nedidesnį arba mažesnį biudžetą ir kad asamblėja nesusitarė suteikti TBT pakankamai išteklių jo teisiniams įgaliojimams veiksmingai vykdyti ir teisingumui tvirtai, sąžiningai, veiksmingai ir prasmingai įgyvendinti; ragina ES valstybes nares Valstybių šalių asamblėjoje parodyti tvirtą paramą TBT veiklai ir atmesti pasiūlymus nominaliai nedidinti jo biudžeto, nes tai pakenktų jo gebėjimui vykdyti teisingumą ir reaguoti į naujus atvejus;
28. pabrėžia, kad ES parama kovai su nebaudžiamumu turėtų apimti įvairias iniciatyvas, be kita ko, įskaitant: didesnes pastangas skatinti platesnį Romos statuto ir Privilegijų ir imunitetų susitarimo ratifikavimą ir įgyvendinimą, kad TBT tikrai būtų pasaulinis ir visuotinis; didesnes pastangas užtikrinti visapusišką bendradarbiavimą su TBT, taip pat priimant atitinkamus nacionalinius teisės aktus dėl bendradarbiavimo ir sudarant bendruosius susitarimus su TBT dėl TBT nuosprendžių vykdymo, nukentėjusiųjų ir liudytojų apsaugos bei perkėlimo ir kt., kad būtų sudarytos geresnės sąlygos tinkamai ir laiku bendradarbiauti su TBT; ir ryžtingą politinę ir diplomatinę paramą, ypač susijusią su neįvykdytų arešto orderių vykdymu;

29. pabrėžia, kad, imantis veiksmų po Arabų pavasario, svarbu ne tik įtvirtinti teismų nepriklausomumą, bet ir parengti nuoseklią ir niuansuotą ES politiką dėl pereinamojo laikotarpio teisingumo, pagal kurią, be kita ko, TBT būtų laikomas teismu, į kurį kreipiamasi kraštutiniu atveju, siekiant pereinamojo laikotarpio šalims padėti imtis veiksmų, susijusių su padarytais žmogaus teisių pažeidimais, kovoti su nebaudžiamumu ir užkirsti kelią žmogaus teisių pažeidimams ateityje;
30. pabrėžia, kad renkant įrodymus skaitmeniniu formatu ir platinant žmogaus teisių pažeidimų vaizdus galima prisidėti siekiant pasauliniu mastu kovoti su nebaudžiamumu; mano, jog reikia pagalbos siekiant, kad pagal tarptautinę (baudžiamąją) teisę atitinkama medžiaga būtų pripažįstama įrodymu teisme;

ES veiksmai tarptautinės humanitarinės teisės (THT) srityje

31. palankiai vertina tai, kad į ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos 2011 m. pirmą kartą įtrauktas atskiras skirsnis dėl THT, ir ES pastangas, kurios dedamos siekiant užtikrinti atskaitomybę visus THT pažeidimus registruojant dokumentuose ir remiant atskaitomybės priemones, taip pat palankiai vertina ES įsipareigojimus kovoti su prievartinių dingimų atvejais, toliau remti TBT, siekti tolesnio dalyvavimo taikant pagrindines THT priemones, skatinti užtikrinti visų per ginkluotą konfliktą suimtų asmenų pagrindines procedūrinės garantijas ir remti tarptautines priemones, kuriomis siekiama pašalinti po karo likusių sprogmenų, kasetinių šaudmenų, savadarbių sprogstamųjų užtaisų ir priešpėstinių minų keliamas humanitarines grėsmes;
32. tačiau apgailestauja, kad apie ES gaires dėl skatinimo laikytis tarptautinės humanitarinės teisės apskritai vis dar daug mažiau žinoma ir jos vis dar daug prasčiau įgyvendinamos, palyginti su kitomis gairėmis; ragina ES suteikti daugiau politinės svarbos ir skirti daugiau išteklių siekiant įgyvendinti šias gaires, visų pirma užtikrinant, kad THT būtų integruota į krizių valdymo operacijas, ir aktyviai kovojant su nebaudžiamumu bei užtikrinant asmeninę atsakomybę;
33. be to, pabrėžia, kad reikia užtikrinti, jog kovos su nebaudžiamumu už nusikaltimus žmoniškumui, karo nusikaltimus ir genocidą klausimas būtų nuosekliau sprendžiamas ES dvišalių santykių su atitinkamomis šalimis srityje, be kita ko, šį klausimą iškeliant viešuose pareiškimuose, ir kad ES nebaudžiamumo klausimą nuosekliau spręstų daugiašaliu lygmeniu, pvz., JT Generalinėje Asamblėjoje ir Žmogaus teisių taryboje;
34. pakartoja savo įsipareigojimą laikytis principo „atsakomybė užtikrinti apsaugą“ ir pabrėžia, kad labai svarbu, jog tarptautinė bendruomenė, įskaitant ES, prisiimtų atsakomybę už šurkščių žmogaus teisių pažeidimų trečiosiose šalyse klausimą, kai šių šalių valdžios institucijos negali arba nenori apsaugoti savo piliečių; pabrėžia, kad šie tarptautinės bendruomenės veiksmai reiškia humanitarinę intervenciją ir deramą diplomatinį spaudimą, o kolektyvinį jėgos panaudojimą – tik kraštutiniu atveju, remiant JT arba gavus JT leidimą; primygtinai ragina ES aktyviai inicijuoti ir skatinti skubią JT Saugumo Tarybos reformą, kad nebūtų kliudoma taikyti „atsakomybės užtikrinti apsaugą“ principo;
35. atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina Europos Sąjungos ir kelių ES valstybių narių, kurios ėmėsi vadovaujamo vaidmens 2011 m. užkirsdamos kelią tolesniam smurtui prieš

civilius gyventojus Libijoje, veiksmus, tačiau apgailestauja, kad trūksta koordinuotų ES lygmens atsakomųjų veiksmų;

36. yra labai susirūpinęs dėl žmogaus teisių padėties Libijoje, visų pirma dėl sulaikymo sąlygų ir įvairių ginkluotų grupuočių elgesio su sulaikytaisiais ir dėl to, kad laikinoji vyriausybė nevykdo veiksmingos ir rimtos tokių brigadų kontrolės, ir reikalauja didesnio tarptautinės bendruomenės budrumo ir ilgalaikės pagalbos, kaip nurodoma Vyriausiosios žmogaus teisių komisarės 2012 m. sausio 25 d. pranešime JT Saugumo Tarybai;
37. atkreipia dėmesį į pastangas, kurias dėjo Europos Sąjunga ir tarptautinė bendruomenė Sirijoje, tačiau apgailestauja, kad dėl šių pastangų padėtis vietoje nepagerėjo; dar kartą reiškia didelį susirūpinimą dėl padėties Sirijoje, ypač dėl ekstremalios žmogaus teisių ir humanitarinės padėties; kuo griežčiausiai smerkia paplitusias brutalias represijas ir nuolatinius žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimus, kuriuos Sirijos režimas vykdo prieš savo gyventojus, įskaitant vaikus ir moteris; ragina Sirijos valdžios institucijas nedelsiant nutraukti žmogaus teisių pažeidimus ir laikytis pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę nustatytą įsipareigojimą, kad galėtų įvykti taikus perėjimas prie demokratijos; pakartoja, kad tvirtai remia JT ir Arabų Lygos specialųjį pasiuntinį, ir primygtinai ragina JT Saugumo Tarybą imtis būtinų veiksmų siekiant nutraukti civilių gyventojų žudymą ir perduoti TBT už sunkius karo nusikaltimus ir žmogaus teisių pažeidimus Sirijoje atsakingus asmenis;
38. teigiamai vertina naują Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso iniciatyvą, pagal kurią pradiniu 2014–2020 m. laikotarpiu bus sudaryta galimybė maždaug 10 000 europiečių dalyvauti humanitarinėse operacijose visame pasaulyje, kur pagalbos reikia skubiausiai, ir parodyti Europos solidarumą praktiškai padedant bendruomenėms, nukentėjusioms nuo gaivalinių ar žmogaus sukeltų nelaimių;
39. laikosi nuomonės, kad privačios karinės ir saugumo bendrovės turėtų atsakyti už visus žmogaus teisių ir humanitarinės teisės pažeidimus, kuriuos padarė jų darbuotojai; ragina ES ir valstybes nares, atsižvelgiant į plačiai paplitusią privačių karinių ir saugumo bendrovių samdymą, dėti daugiau pastangų ieškant patikimo reguliavimo sprendimo, kuris padėtų išvengti teisinių atskaitomybės spragų;

Europos kaimynystės politika ir Arabų pavasaris

40. pabrėžia 2011 m. arabų šalyse kilusių sukilimų svarbą tiek laisvės, teisingumo ir orumo troškimo išraiškos, tiek svarbiausio iššūkio vykdant ES politiką šiame regione ir už jo ribų požiūriu; pripažįsta, kad ES padidino savo politinius įsipareigojimus rytinėse ir pietinėse kaimyninėse šalyse, tačiau pabrėžia, kad reikia pasimokyti iš ankstesnių politikos klaidų ir parengti naują politiką, kuri būtų suderinta su pagarba žmogaus teisėms ir parama demokratinėms vertybėms;
41. palankiai vertina tai, kad vykdant ES politiką dėl pietinių kaimyninių šalių daugiausia dėmesio iš naujo skiriama savitarpio atskaitomybei ir bendram įsipareigojimui užtikrinti visuotines žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės vertybes; ragina suderinti ES žmogaus teisių politikos nuostatas dėl pietinių ir rytinių šalių; pabrėžia, kad rytinėse šalyse būtina išvengti tų pačių politikos klaidų, kurios prieš 2011 m. Arabų pavasario įvykius buvo daromos pietinėse šalyse;

42. pabrėžia moterų vaidmens ir jų visapusiško dalyvavimo politinių ir ekonominių sprendimų priėmimo veikloje svarbą, ypač pokario taikos kūrimo, demokratinio perėjimo prie derybų ir konfliktų sprendimo, susitaikymo ir stabilizacijos procesuose, siekiant tikslo didinti sąmoningumą ir daugiau dėmesio skirti siekiui panaikinti diskriminaciją, kurią demokratizavimo procesų metu daugelyje trečiųjų šalių patiria moterys;
43. pakartoja savo nuomonę, kad požiūris „parama pagal pažangą“ turėtų būti grindžiamas aiškiai apibrėžtais kriterijais nustatant konkrečius, išmatuojamus, pasiekiamus, skaidrius apibrėžtos įgyvendinimo trukmės kriterijus; ragina EIVT ir Komisiją sistemingai įgyvendinti šį požiūrį rengiant kaimynystės politikos pažangos ataskaitas;
44. palankiai vertina tai, kad ES aktyviau palaiko ryšius su pilietine visuomene, ir pabrėžia, kad pilietinė visuomenė turi sistemingiau ir reguliariau prisidėti rengiant konkrečioms šalims skirtas žmogaus teisių strategijas ir padėties vertinimus, kurių reikia siekiant tinkamai įgyvendinti naują požiūrį „parama pagal pažangą“ vykdant ES politiką;
45. be to, palankiai vertina pagal Rytų partnerystės iniciatyvą vykdomą veiklą, kuria šalyse partnerėse skatinamos žmogaus teisės, demokratija, pagrindinės laisvės ir teisinė valstybė; ragina Europos Sąjungą pasinaudoti savo valstybių narių pereinamojo laikotarpio patirtimi, susijusia su perėjimu nuo autoritarinio prie demokratinio režimo, ir šią įgytą patirtį Sąjungos Rytų partnerystės šalyse paversti konkrečiomis, rezultatais pagrįstomis programomis; primygtinai ragina ES laikytis aktyvesnės ir nuoseklesnės pozicijos skatinant žmogaus teises, demokratiją ir teisinės valstybės principą šalyse partnerėse;
46. tačiau apgailestauja, kad kartais Rytų partnerystės politiką galima suprasti klaidingai ir taip ji dažniau yra politika, pagal kurią viskas leidžiama ir atleidžiama – dvigubų standartų, kurie dažnai taikomi Rytų partnerystės šalių atžvilgiu, politika;
47. išlieka labai susirūpinęs dėl to, kad Baltarusijoje nepakankamai užtikrinama demokratija, teisinės valstybės principas, pagrindinės laisvės ir pagarba žmogaus teisėms, kad Baltarusija – vienintelė ES kaimyninė šalis, ne visapusiškai dalyvaujanti Rytų partnerystėje ir EURONEST parlamentinės asamblėjos veikloje, ypač po 2010 m. gruodžio mėn. vykusių prezidento rinkimų ir vėliau vykdytų smurtinių represijų prieš protestuotojus ir politinę opoziciją, įskaitant 2011 m. vykusius aktyvistų teismus, kurie neatitiko tarptautinių standartų ir kuriuose buvo skelbiamos pernelyg griežtos bausmės; teigiamai vertina ES vienybę reaguojant į ES diplomatų išsiuntimą iš Baltarusijos 2012 m. vasario mėn.; primygtinai ragina Sąjungą ir visas jos valstybes nares ir toliau nuosekliai ir darniai įgyvendinti politiką Baltarusijos atžvilgiu ir išlaikyti spaudimą politiniam režimui, įskaitant sankcijų taikymą, be kita ko, į sąrašus įtrauktiems pareigūnams, o ryšius su pilietine visuomene užmegzti įgyvendinant tokias priemones, kaip didesnis vizų režimo supaprastinimas ir didesnių galimybių suteikimas švietimo, mokymo ir kitokio pobūdžio mainų srityje; reiškia didelį susirūpinimą dėl Alesio Beliackio kalinimo nuo 2011 m. rugpjūčio 4 d.; apgailestauja dėl Lietuvos ir Lenkijos pareigūnų veiksmų, dėl kurių Alesis Beliackis buvo suimtas perdavus banko informaciją, ir ragina visus ES veikėjus dėti visas įmanomas pastangas, kad tokios klaidos nepasikartotų;

48. primygtinai ragina ES taikyti tokį patį nuoseklų požiūrį į žmogaus teisių pažeidimus visose trečiojoje šalyse – tiek šalyse partnerėse, tiek tose šalyse, su kuriomis ES santykiai yra mažiau išplėtoti; primygtinai reikalauja, kad ES garsiai skelbtų apie žmogaus teisių pažeidimus ir juos pasmerktų visur ir visada, kai jie įvykdomi, neatsižvelgdama į partnerystės su atitinkama šalimi lygį ar strateginę svarbą; pabrėžia, kad ES savo finansine pagalba ir ekonominiais santykiais turėtų naudotis kaip svarto mechanizmu, siekdama užtikrinti visų savo partnerių įsipareigojimą laikytis visuotinių žmogaus teisių vertybių;

ES politika demokratizacijos ir rinkimų rėmimo srityje

49. pabrėžia žmogaus teisių ir demokratijos tarpusavio stiprinamąjį pobūdį, nes gerbdama žmogaus teises visuomenė kuria laisvą politinę erdvę, kuri būtina taikiems ginčams demokratijos klausimais užtikrinti; šiuo požiūriu teigiamai vertina ES skiriamą didesnę dėmesį demokratijos skatinimui, kaip matyti iš neseniai sukurto Europos demokratijos fondo;
50. pabrėžia, kad reikia taikyti ilgesnio laikotarpio metodą, kuris apimtų visą rinkimų ciklą, siekiant imtis tinkamų tolesnių veiksmų dėl ES rinkimų stebėjimo misijų pateiktų ataskaitų ir rekomendacijų; pabrėžia, kad svarbu parengti tikroviškas ir įgyvendinamas rekomendacijas ir užtikrinti, kad jų įgyvendinimą stebėtų ES delegacijos ir kad šios rekomendacijos taptų ES delegacijų palaikomo politinio dialogo ir pagalbos dalimi; mano, kad Parlamento nuolatinių delegacijų ir jungtinių parlamentinių asamblėjų vaidmuo imantis tolesnių veiksmų dėl šių rekomendacijų ir analizuojant žmogaus teisių bei demokratijos srityse pasiektą pažangą taip pat turėtų būti didesnis; ragina ES rinkimų stebėjimo misijas sustiprinti savo veiklos koordinavimą su kitomis tarptautinėmis rinkimų stebėjimo misijomis siekiant, kad šiuo požiūriu pagerėtų ES veiksmų suderinamumas; pabrėžia, kad ES turi investuoti į vietos stebėtojų mokymą, kad trečiojoje šalyse būtų sukurti tvarūs ir autonomiški rinkimų procesai; pabrėžia, kad siekiant pereiti prie demokratijos ir daryti pažangą skatinant žmogaus teises reikia parengti ilgalaikes strategijas ir kad trumpuoju laikotarpiu šio perėjimo ir pažangos galima ir nepastebėti; todėl ragina Komisiją ir EIVT išsiuntus ES rinkimų stebėjimo misijas į šalis, kurios pereina nuo autoritarinio režimo prie demokratijos arba kuriuose pastebimi dideli perėjimo prie demokratijos nukrypimai, atidžiai stebėti daugiau nei vieną rinkimų ciklą;
51. pakartoja savo raginimą Tarybai ir Komisijai parengti nuoseklią ilgalaikę kiekvienos ES rinkimų stebėjimo misijos strategiją ir praėjus dvejiems metams po misijos užbaigimo atlikti demokratinės pažangos vertinimą tinkamai dalyvaujant vyriausiajam stebėtoju; šis vertinimas būtų apsvarstytas metinėse Parlamento ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės diskusijose žmogaus teisių klausimais; primena Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės įsipareigojimą per rinkimų stebėjimo misijas daug dėmesio skirti moterų, tautinių mažumų ir neįgaliųjų – ir kaip kandidatų, ir kaip rinkėjų – dalyvavimui rinkimuose;
52. pabrėžia, kad ES turi bendrauti su politinėmis partijomis, kad suinteresuotosios šalys galėtų dalytis priemonėmis ir metodais, kurie galėtų būti taikomi siekiant užmegzti tvirtesnius ryšius su visuomene, surengti konkurencingas rinkimų kampanijas ir pasiekti geresnių teisėkūros rezultatų; pabrėžia, kad demokratizacija – tai procesas, į kurį taip pat turi būti įtraukti piliečiai, visuomeniniai judėjimai ir pilietinė visuomenė; todėl ES turėtų

finansuoti programas, kuriomis būtų skatinamas piliečių dalyvavimas, rinkėjų švietimas, agitacijų organizavimas, spaudos ir žodžio laisvė, ir apskritai būtų užtikrinama politinė priežiūra ir padedama piliečiams naudotis savo teisėmis;

53. mano, kad teisingas moterų dalyvavimas politikoje ir valdžioje būtinas demokratijai kurti ir išlaikyti; todėl pabrėžia, kad ES žmogaus teisių ir demokratizacijos programose kaip prioritetas turėtų būti numatytas moterų – lyderių, aktyvisčių ir informuotų piliečių – dalyvavimas teisėkūroje, politinių partijų veikloje ir pilietinėje visuomenėje ir jų gebėjimų ugdymas; laikosi nuomonės, kad ES turi toliau remti ir skatinti moteris kandidatuoti rinkimuose į politines pareigas ir prasmingai dalyvauti visose pilietinio ir politinio gyvenimo srityse; pažymi, kad visapusiškas moterų dalyvavimas politikoje neapsiriboja vien statistiniais tikslais, susijusiais su kandidačių ir išrinktų pareigūnių skaičiumi, ir kad lyčių lygybės užtikrinimas reiškia, jog į problemas, susijusias su moterų teisėmis, atsižvelgiama formuojant politiką, ir kad užtikrinamas laisvas ir veiksmingas moterų dalyvavimas visais visuomeninio, politinio ir ekonominio gyvenimo aspektais;
54. primena, kad teisėtų demokratijos pagrindų, tinkamai veikiančios pilietinės visuomenės ir demokratinės, teisėmis grindžiamos bendruomenės kūrimas – ilgalaikis procesas, kuris turi būti vykdomas iš apačios į viršų ir kuriam reikia paramos nacionaliniu, regioniniu, vietos ir tarptautiniu lygmenimis;
55. palankiai vertina Paramos demokratijai direktorato įsteigimą Parlamente ir jo Rinkimų koordinavimo grupės, tapusios Paramos demokratijai ir rinkimų koordinavimo grupe, įgaliojimų išplėtimą; tikisi, kad toliau bus stiprinama Parlamento paramos demokratijai veikla, įskaitant frakcijų veiklą, visų pirma per jo Parlamentinės demokratijos skatinimo biurą ir Rinkimų stebėjimo padalinį;

Dialogai žmogaus teisių klausimais ir konsultacijos su trečiosiomis šalimis

56. pripažįsta išsamių dialogų žmogaus teisių klausimais su trečiosiomis šalimis potencialą, visų pirma, jeigu šie dialogai veiksmingai suderinami su konkrečioms šalims skirtų žmogaus teisių strategijų įgyvendinimu; tačiau pabrėžia, kad dialogai neturėtų būti naudojami kaip priemonė siekiant nustumti į šalį diskusijas žmogaus teisių klausimais kitu, aukštesniu politinio dialogo lygmeniu, pvz., aukščiausiojo lygio susitikimuose; taip pat primygtinai ragina užtikrinti, kad žmogaus teisių klausimai būtų pagrindiniai palaikant santykius su trečiosiomis šalimis;
57. pabrėžia, kad svarbu, jog ES pasinaudotų šiais dialogais siekdama kelti klausimus dėl nerimą keliančių konkrečių atvejų, ypač susijusių su sąžinės kaliniais, kurie kalinami už naudojimąsi taikia teise į žodžio, susirinkimų ir religijos ar tikėjimo laisvę, ir ragina ES veiksmingai imtis tolesnių veiksmų dėl šių su konkrečiomis šalimis susijusių atvejų;
58. vis dėlto dar kartą reiškia savo susirūpinimą dėl nuolatinio nusivylimą keliančio pažangos trūkumo vedant tam tikrus dialogus žmogaus teisių klausimais, taip pat dėl skaidrių kriterijų, pagal kuriuos būtų galima iš tiesų vertinti teigiamus ir neigiamus pokyčius žmogaus teisių srityje, stokos; atkreipia dėmesį į sunkumus, kuriuos ES nuolat patiria derėdamasi dėl geresnių dialogo žmogaus teisių klausimais, ypač su Kinija ir Rusija, būdų; ragina naujai paskirtą ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais vadovauti šiems ir kitiems dialogams žmogaus teisių klausimais ir šiuo tikslu laikytis naujo, į

rezultatus orientuoto požiūrio nuolat bendradarbiaujant su Parlamentu;

59. pabrėžia tai, kad, nors Kinijos valdžios institucijos ėmėsi tam tikrų teisingų veiksmų, žmogaus teisių padėtis Kinijoje toliau blogėja ir jai būdingi vis didesnio masto socialiniai neramumai ir griežtesnė žmogaus teisių gynėjų, teisininkų, tinklaraštininkų ir socialinių aktyvistų kontrolė ir represijos prieš juos, taip pat tikslinga politika, kuria siekiama marginalizuoti Tibeto gyventojus ir jų kultūrinį tapatumą; primygtinai ragina Kinijos valdžios institucijas pradėti rimtą dialogą su Tibeto gyventojais siekiant įvertinti Tibeto vienuolių susideginimo priežastis ir nutraukti priekabiavimą prie tibetiečių, besinaudojančių savo teisėmis į žodžio, susirinkimų ir asociacijų laisvę, taip pat nutraukti jų bauginimą, nustoti be reikalo naudoti didelę jėgą prieš protestuotojus, iširti visus žmogaus teisių pažeidimų atvejus ir leisti nepriklausomiems stebėtojams patekti į teritorijas, kuriose vyksta protestai;
60. pakartoja savo raginimą paskirti ES specialųjį įgaliotinį Tibeto klausimais, kuris būtų atsakingas už žmogaus teisių gynimą ir, be kitų svarbiausių klausimų, už teisę laisvai išpažinti savo religiją ir puoselėti savo kultūrą Kinijoje;
61. toliau apgailestauja dėl to, kad iki šiol stokojama metodiško Parlamento dalyvavimo vertinant dialogus, įskaitant dialogus su Rusija ir Kinija, žmogaus teisių klausimais; ragina oficialiai nustatyti Parlamento galimybes atlikti tokį vertinimą ir primena, kad ES dialogo dėl žmogaus teisių gairėse nurodoma, jog atliekant šį vertinimą dalyvaus pilietinė visuomenė;
62. pakartoja, kad visų ES rengiamų dialogų dėl žmogaus teisių su trečiosiomis šalimis, su kuriomis pasirašyti bendradarbiavimo ar asociacijos susitarimai, metu būtina sistemingai atsižvelgti į moterų teisių, lyčių lygybės ir kovos su smurtu prieš moteris padėtį ir jų skatinimą;

ES sankcijos ir nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos ES susitarimuose

63. palankiai vertina ES veiksmų plane žmogaus teisių srityje numatytą įsipareigojimą sukurti metodus siekiant tobulinti žmogaus teisių padėties trečiosiose šalyse analizę, susijusią su prekybos ir (arba) investicijų susitarimų rengimo pradžia ar sudarymu; ragina ES užtikrinti, kad BLS+ narės statuso suteikimas būtų glaudžiai susietas su pagrindinių žmogaus teisių priemonių ratifikavimu ir įgyvendinimu, sudarant galimybes reguliariai vertinti šiuos įsipareigojimus, ypatingą dėmesį skiriant tam, kaip laikomasi žodžio, susirinkimų, asociacijų, religijos ir tikėjimo laisvių ir mažumų, moterų bei vaikų teisių; ypač pabrėžia skaidrumo poreikį ginant imigrantų žmogaus teises;
64. palankiai vertina ES pastangas į visus ES politinius bendruosius susitarimus įtraukti nuostatą dėl žmogaus teisių ir demokratijos, tačiau pakartoja savo raginimą, kad sudarant visus susitarimus su pramoninėmis ir besivystančiomis trečiosiomis šalimis, įskaitant sektorių susitarimus, prekybos ir techninės arba finansinės paramos susitarimus, į juos būtų įtraukiamos aiškiai suformuluotos sąlygos ir nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos, nenumatant jokių išimčių; mano, kad BLS numatyta dabartinė riba, kurią pasiekus galima būtų imtis veiksmų dėl žmogaus teisių nuostatų, yra aukšta, tačiau ją reikėtų pritaikyti kiekvienai atitinkamai šaliai; atkreipia dėmesį į naują 2011 m. pasiūlymą dėl BLS reformos, kuriame siūloma išplėsti konsultavimosi procedūrą ir numatomos

nuostatos siekiant palengvinti žmogaus teisių pažeidimų tyrimus BLS komitete; atsižvelgdamas į tai, išreiškia didelį susirūpinimą dėl blogėjančios žmogaus teisių padėties Kambodžoje, kur dėl žemės grobimo didėja skurdas ir pažeidžiamos nuostatos dėl žmogaus teisių, numatytos galiojančiuose ES ir Kambodžos susitarimuose; išpėja, kad dėl nuoseklumo stokos įgyvendinant nuostatą dėl žmogaus teisių gali būti padaryta žala ES sąlygų politikos patikimumui ir veiksmingumui;

65. teigiamai vertina priemones, kurių 2011 m. ėmėsi ES institucijos ir valstybės narės, ir jų parengtus planus, kuriais siekiama sukurti nuoseklesnę ir geriau koordinuojamą įmonių socialinės atsakomybės politiką, kuria, be kita ko, siekiama remti žmogaus teises pasaulyje ir įgyvendinti 2011 m. JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus;
66. pabrėžia, kad, siekiant propaguoti žmogaus teises ir socialinius bei aplinkos standartus, svarbu su trečiosiomis ar besivystančiomis šalimis sudaromuose laisvosios prekybos susitarimuose įtvirtinti įmonių socialinę atsakomybę; siūlo į visus būsimus laisvosios prekybos susitarimus įtraukti ne tik socialinių ir aplinkos klausimų skyrius, bet ir išsamų skyrių dėl žmogaus teisių; taip pat ragina Komisiją pasinaudojant laisvosios prekybos susitarimais skatinti, kad būtų taikomi keturi pagrindiniai darbo standartai, t. y. susirinkimų laisvė ir teisė į kolektyvines derybas, visų formų priverstinio darbo panaikinimas, vaikų darbo panaikinimas, ir diskriminacijos užimtumo srityje panaikinimas; taip pat pabrėžia, kad reikia toliau stiprinti BLS+ sistemos stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo mechanizmus;
67. pakartoja, kad, siekiant plėtoti Europos Sąjungos ir jos valstybių narių ir trečiųjų šalių santykius, labai svarbu nuosekliai taikyti susitarimų nuostatą dėl žmogaus teisių; pabrėžia, kad svarbu persvarstyti, kaip valstybės narės, siekdamos kovoti su terorizmu, bendradarbiavo taikant represines priemones; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad iš naujo persvarstytoje Europos kaimynystės politikoje daugiausia dėmesio turi būti skiriama paramai saugumo sektoriaus reformai ir visų pirma užtikrinama, kad būtų aiškiai atskirtos žvalgybos ir teisėsaugos funkcijos; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę, ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais, EIVT, Tarybą ir Komisiją stiprinti savo bendradarbiavimą su Europos komitetu prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą ir kitais susijusiais Europos Tarybos mechanizmais planuojant ir įgyvendinant kovos su terorizmu pagalbos projektus su trečiosiomis šalimis bei vedant visų formų kovos su terorizmu dialogus su trečiosiomis šalimis;
68. pabrėžia, kad svarbu tęsti darbą dėl pasaulinės praktikos, susijusios su slapto kalinimu siekiant kovoti su terorizmu; pabrėžia, kad kova su terorizmu jokia būdu negali būti pateisinami žmogaus teisių pažeidimai nei trečiosiose šalyse, nei Europos Sąjungoje; šiuo klausimu atkreipia dėmesį į tai, kad 2012 m. rugsėjo 11 d. Parlamentas priėmė rezoliuciją „Tariamasis CŽV vykdytas kalinių gabenimas ir neteisėtas kalinimas Europos šalyse. Tolesni veiksmai po EP Laikinojo komiteto tariamam CŽV vykdytam kalinių gabenimui ir neteisėtam kalinimui Europos šalyse tirti ataskaitos“;
69. atkakliai tvirtina, kad svarbu, jog ES visapusiškai laikytųsi tarptautinių įsipareigojimų, politikos ir užsienio politikos priemonių, pvz., gairių dėl kankinimo ir dialogų žmogaus teisių klausimais, ir juos įgyvendintų, ir galėtų kuo įtikinamiau raginti kruopščiai

įgyvendinti asociacijos susitarimų nuostatas dėl žmogaus teisių, bei primygtinai reikalautų, kad pagrindinės jos sąjungininkės laikytųsi savo nacionalinės ir tarptautinės teisės aktų nuostatų;

70. rekomenduoja toliau plėtoti nuostatą dėl žmogaus teisių, siekiant didinti jos patikimumą ir ES veiksmų nuspėjamumą, ir į ją įtraukti politines ir teisines procedūrinės priemonės, kurios būtų taikomos tuo atveju, jei dvišalį bendradarbiavimą būtų prašoma laikinai sustabdyti dėl nuolat pasikartojančių ir (arba) sistemingų tarptautinei teisei prieštaraujančių žmogaus teisių pažeidimų;
71. ragina Europos Sąjungą užtikrinti, kad į visus su trečiosiomis šalimis sudaromus prekybos susitarimus būtų įtrauktos nuostatos, kuriomis būtų skatinama socialinė sanglauda, užtikrinamas socialinių, aplinkosaugos ir darbo standartų laikymasis ir patikimas gamtos išteklių, ypač žemės ir vandens, valdymas; pažymi, kad ES rengia žmogaus teisių stebėsenos priemonę, kuri bus įtraukta į naujus su daugeliu šalių sudaromus partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimus (PBS) bei kitus prekybos susitarimus; pabrėžia, kad šios stebėsenos priemonės nėra pakankamai plataus užmojo ir neaiškiai apibrėžtos ir kad dėl jų kyla pavojus ES sutartyje nustatytam įsipareigojimui skatinti žmogaus teises ir demokratiją pasaulyje; šiuo požiūriu yra ypač susirūpinęs dėl PBS su Uzbekistanu ir dar nesudaryto PBS su Turkmėnistanu;
72. dar kartą rekomenduoja ES patvirtinti nuoseklesnę ir veiksmingesnę politiką dėl ES sankcijų ir ribojamųjų priemonių, pagal kurią būtų numatyti aiškūs kriterijai dėl to, kada jos taikomos ir kokias sankcijas reikėtų taikyti, įskaitant skaidrius jų panaikinimo kriterijus; ragina Tarybą užtikrinti, kad sprendžiant dėl ribojamųjų priemonių ar sankcijų nebūtų taikomi dvigubi standartai ir kad jos būtų taikomos nepaisant politinių, ekonominių ir saugumo interesų;
73. ragina Komisiją ir valstybes nares tarptautiniu lygmeniu spręsti smurto prieš moteris ir su lytimi susijusio žmogaus teisių pažeidimų aspekto klausimą, visų pirma atsižvelgiant į galiojančius dvišalius asociacijos ir tarptautinės prekybos susitarimus ir į susitarimus, dėl kurių deramasi;

Žodžio laisvė (socialinės žiniasklaidos ir (arba) skaitmeninė laisvė)

74. pažymi, kad Arabų pavasaris parodė, kaip naujoje pasaulinėje informacijos ir ryšių sistemoje ne tik kuriami nauji žodžio laisvės kanalai, bet ir sudaromos sąlygos naujoms politinių priemonių mobilizavimo formoms, kurios lenkia tradicinius būdus; šiuo klausimu pažymi, kad kaimo vietovės dažnai nepakankamai prijungtos prie modernių ryšių technologijų; ragina ES institucijas ir valstybes nares pasinaudoti teigiamomis naujų technologijų galimybėmis įgyvendinant ES užsienio politiką, taip pat pabrėžia, kad finansinė parama bus teikiama tik organizuotoms grupėms, turinčioms aiškia ir nuoseklią politinę darbotvarkę; ragina ES institucijas ir valstybes nares spręsti interneto cenzūros ir represijų pavojaus klausimą; palankiai vertina tai, kad 2011 m. gruodžio mėn. pradėta įgyvendinti strategija „Nenutraukiama prieiga“, kuria siekiama plėtoti priemones, suteikiančias ES galimybę tam tikrais atvejais padėti pilietinės visuomenės organizacijoms ar atskiriems piliečiams išvengti savavališko trikdymo jiems naudojantis elektroninių ryšių technologijomis, įskaitant internetą;

75. pripažįsta, kad dėl didėjančios priklausomybės nuo informacinių ir ryšių technologijų infrastruktūros gali atsirasti naujų pažeidžiamų vietų ir kilti saugumo problemų tarptautiniu mastu; tačiau primena, kad daugelis su decentralizacija susijusių ypatybių, dėl kurių internetas kelia kibernetinio saugumo problemų, taip pat yra pagrindinės priežastys, dėl kurių internetas yra veiksmingas žmogaus teisių gynėjų, gyvenančių represinių režimų šalyse, įrankis; todėl pabrėžia, kad svarbu taikyti išsamią skaitmeninės laisvės strategiją, į kurią įtrauktas aiškus žmogaus teisių aspektas, taip pat poveikio žmogaus teisėms vertinimas formuojant su kibernetiniu saugumu, kova su elektroniniu nusikalstamumu, interneto valdymu ir kita ES politika šioje srityje susijusias politikos kryptis ir programas; šiuo požiūriu ragina Komisiją ir EIVT imtis iniciatyvos ir kibernetinio saugumo aspektą įtraukti į santykius su trečiosiomis šalimis;
76. pabrėžia, kad represijos ir piliečių bei verslo kontrolė vykdomos vis dažniau naudojantis technologinėmis priemonėmis: blokuojamas turinys ir stebimi žmogaus teisių gynėjai, žurnalistai, aktyvistai ir disidentai, nustatoma jų tapatybė, taip pat teisėta saviraiška internete kriminalizuojama ir priimami ribojamieji teisės aktai šioms priemonėms pateisinti; rekomenduoja, kad skaitmeninių laisvių skatinimas ir apsauga būtų integruoti ir kasmet persvarstomi siekiant užtikrinti atskaitomybę ir tęstinumą įgyvendinant visus ES išorės veiksmus, finansavimą ir pagalbos politiką bei priemones; ragina Komisiją ir Tarybą aiškiai pripažinti skaitmenines laisves kaip pagrindines teises ir kaip būtiną sąlygą siekiant naudotis visuotinėmis žmogaus teisėmis, pvz., žodžio laisve, susirinkimų laisve ir galimybe gauti informaciją, ir užtikrinti skaidrumą bei atskaitomybę visuomeniniame gyvenime;
77. palankiai vertina ES veiksmų plane žmogaus teisių srityje numatytą įsipareigojimą parengti naujas viešas gaires dėl žodžio laisvės internete ir kitomis priemonėmis, įskaitant tinklaraštininkų ir žurnalistų, žmogaus teisių gynėjų ir opozicijos partijų apsaugą;
78. pabrėžia, kad svarbu skatinti nepriklausomą laisvą spaudą ir žiniasklaidą, kurios atlieka itin svarbų vaidmenį siekiant apsaugoti teisinę valstybę ir kovoti su korupcija;
79. susirūpinęs atkreipia dėmesį į nerimą keliančią tendenciją, kad pasaulyje daugėja išpuolių prieš žurnalistus ir žiniasklaidos darbuotojus ir jų bauginimo atvejų; ragina ES dėti daugiau pastangų siekiant skatinti užtikrinti jų saugumą per dialogus su Sąjungos partneriais ir kitomis šalimis;
80. išreiškia didelį susirūpinimą dėl praktikos, kuria varžoma žodžio ir susirinkimų laisvė dėl priežasčių, kurios grindžiamos neteisingu homoseksualumo ir transseksualumo supratimu; primena, kad šiuo tikslu rengiami įstatymai ir pasiūlymai prieštarauja Tarptautiniam pilietinių ir politinių teisių paktui, draudžiančiam taikyti įstatymus ir praktiką, kuriais diskriminuojama dėl lytinės orientacijos; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais metodiškai kelti šiuos klausimus;
81. smerkia ES pagamintų technologijų ir teikiamų paslaugų naudojimą trečiosiose šalyse pažeidžiant žmogaus teises, kai taikoma informacijos cenzūra, vykdomas masinis sekimas, kontrolė, piliečių ir jų veiklos sekimas ir stebėjimas (mobiliųjų) telefonų tinkluose ir internete; yra susirūpinęs dėl pranešimų apie tai, kad kai kurios ES bendrovės bendradarbiauja su autoritarinio režimo šalimis ir joms nemokamai suteikia neribotą

galimybę naudotis jų tinklais ir duomenų bazėmis pasiteisindamos tuo, kad laikosi vietos teisės aktų – taip ES įsisteigusi bendrovė „TeliaSonera“ elgėsi keliose buvusiose Tarybų Sąjungos šalyse; yra įsitikinęs, kad Europos bendrovės, jų patronuojamosios bendrovės ir subrangovai turėtų atlikti labai svarbų vaidmenį propaguojant ir skleidžiant socialinius standartus pasaulyje, todėl jų veiksmai turėtų atitikti ES vertybes, o dedant pastangas ir siekiant išplėsti rinkas į užsienio šalis niekada neturėtų būti pažeidžiamos žmogaus teisės;

82. teigiamai vertina Tarybos sprendimus uždrausti eksportuoti tam tikras informacines technologijas ir paslaugas į Siriją ir Iraną ir ragina ES apsvarstyti šiuos atvejus kaip precedentes siekiant ateityje taikyti ribojamąsias priemones kitų represinių režimų atžvilgiu; tvirtai remia pasiūlymą žmogaus teisių pažeidimus, kaip priežastį, dėl kurios valstybės narės gali taikyti į sąrašą neįtrauktų prekių eksporto apribojimus, įtraukti į ES dvejopo naudojimo prekių eksporto kontrolės sistemą; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į savo poziciją dėl reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 428/2009, nustatantis Bendrijos dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą, priėmimo;

ES parama pilietinei visuomenei ir žmogaus teisių gynėjams

83. pabrėžia, kad tvirtos ir aktyvios pilietinės visuomenės kūrimas – pagrindinis veiksnys, sudarantis sąlygas demokratinei pažangai ir didesnei žmogaus teisių apsaugai užtikrinti; pabrėžia, kad pilietinės visuomenės mobilizavimas buvo istorinių pokyčių per Arabų pavasario įvykius pagrindas;

84. pripažįsta ES pastangas siekiant didinti paramą pilietinės visuomenės organizacijoms; ypač vertina Europos Sąjungos gebėjimą tiesiogiai bendrauti su pilietine visuomene pasinaudojant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone (EDŽTRP), pilietinės visuomenės priemone ir Europos demokratijos fondu; tačiau apgailestauja, kad ES nėra parengusi tvirtesnės nuoseklios politikos, pagal kurią šalis partneres įtikintų panaikinti netinkamus teisinius ir administracinius suvaržymus, ribojančius visuotines teises dalyvauti susirinkimuose ir jungtis į asociacijas; ragina parengti šios politikos gaires;

85. pakartoja, kad pritaria tam, jog vykdant ES vystomąjį bendradarbiavimą būtų įgyvendinama demokratinės atsakomybės koncepcija, ir mano, kad šiuo požiūriu labai svarbus pilietinės visuomenės vaidmuo; pabrėžia, kad reikia, jog visi ES darbuotojai glaudžiai bendradarbiautų su pilietine visuomene šalyse, į kurias jie siunčiami; pabrėžia, kad glaudžiau bendradarbiaujant su pilietine visuomene būtų gerokai lengviau rengti įgyvendinamas ir tikroviškas konkrečioms šalims skirtas žmogaus teisių strategijas, pritaikytas šių šalių prioritetams;

86. apgailestauja, kad žmogaus teisių gynėjų persekiojimas ir jų atskirtis – vis dar plačiai paplitęs reiškinys visame pasaulyje; atkreipia dėmesį į tai, kad ribojama demokratinė erdvė;

87. palankiai vertina 2011 m. lapkričio mėn. JT Generalinės Asamblėjos trečiojo komiteto rezoliuciją dėl žmogaus teisių gynėjų, kurią bendrai rėmė ES, ir ES viešai teikiama paramą JT specialiajam pranešėjui žmogaus teisių gynėjų klausimais bei susijusioms regioninėms priemonėms, skirtoms žmogaus teisių gynėjams apsaugoti;

88. remia planus įsteigti savanorišką Europos iniciatyvą, pagal kurią žmogaus teisių gynėjams, kuriuos reikia nedelsiant perkelti iš jų kilmės šalies, būtų galima suteikti laikiną prieglobstį pasinaudojant EDŽTRP; pabrėžia, kad šią iniciatyvą reikėtų įgyvendinti taip, kad ji papildytų jau taikomas su prieglobsčiu susijusias programas;
89. pažymi, kad daugiausia grėsmių ir pavojų kyla atokiose vietovėse ir konflikto zonose dirbantiems žmogaus teisių gynėjams ir turintiems mažiausiai ryšių su ES darbuotojais; primygtinai ragina visas ES delegacijas parengti vietos žmogaus teisių strategijas, siekiant vietoje reguliariai palaikyti ryšį su žmogaus teisių gynėjais ir suteikti jiems būtiną pagalbą ir apsaugą, kaip reikalaujama ES gairėse dėl žmogaus teisių gynėjų;
90. pabrėžia, kad svarbu, jog ES imtųsi iniciatyvių veiksmų (atsakomieji veiksmai ir parama žmogaus teisių gynėjams, kuriems kyla grėsmė; žmogaus teisių gynėjų teismo procesų stebėjimas; greitas, aiškus ir matomas atsakas į žodžio, asociacijų ir susirinkimų laisvių apribojimus) ir žmogaus teisių gynėjams ir (arba) jų šeimoms nuolat teiktų informaciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi dėl jų, kaip numatyta ES gairėse dėl žmogaus teisių gynėjų; atsižvelgdamas į tai, ragina stiprinti EDŽTRP, kuria siekiama užtikrinti skubias pavojuje esančių ar rizikuojančių žmogaus teisių gynėjų apsaugos priemones;
91. apgailestauja, kad neatsižvelgta į EP raginimą užtikrinti, jog metinė A. Sacharovo premija būtų labiau žinoma, nes metinės ataskaitos skirsnyje dėl Europos Parlamento A. Sacharovo premija minima tik deklaratyviai; dar kartą pabrėžia, kad reikia, jog EIVT imtųsi tinkamų tolesnių veiksmų dėl kandidatų ir laureatų gerovės ir dėl padėties atitinkamose šalyse; primena raginimą EIVT ir Komisijai reguliariai palaikyti ryšius su A. Sacharovo premijos kandidatais ir laureatais siekiant užtikrinti nuolatinį dialogą ir žmogaus teisių padėties atitinkamose šalyse stebėjimą, taip pat pasiūlyti apsaugą persekiojamiems asmenims; ragina EIVT įtraukti A. Sacharovo premiją į metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių skirsinį dėl žmogaus teisių gynėjų;
92. ragina Komisiją ir Tarybą remti, mokyti žmogaus teisių gynėjus, pilietinės visuomenės aktyvistus, nepriklausomus žurnalistus, suteikti jiems daugiau galių ir užtikrinti jų internetinį saugumą ir laisvę, taip pat ginti pagrindines teises – žodžio laisvę, susirinkimų laisvę ir laisvę internetu jungtis į asociacijas;

ES kovos su mirties bausme veiksmai

93. pakartoja, kad laikosi ryžtingos pozicijos prieš mirties bausmės taikymą visais atvejais ir bet kokiomis aplinkybėmis ir tvirtai remia ES pastangas per JT Generalinės Asamblėjos 67-ąją sesiją priimti griežtą rezoliuciją dėl mirties bausmės moratoriumo, be kita ko, siekiant suteikti paskatą rengiantis Pasaulio šalių kongresui prieš mirties bausmę; pabrėžia, kad ES yra pagrindinė veikėja ir didžiausia paramos teikėja kovojant su mirties bausme;
94. ragina valstybes nares susilaikyti nuo prekybos įranga, kuri uždrausta pagal 2005 m. birželio 27 d. Reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui, ir nuo jos reklamos; ragina reguliariai vykdyti vis atnaujinamą ES farmacijos įmonių pagamintų vaistų, kuriuos būtų galima naudoti vykdant mirties nuosprendžius trečiosiose šalyse, eksporto kontrolę;

atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina 2011 m. Komisijos sprendimą iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 ir taip sugriežtinti tam tikrų vaistų, kurie gali būti naudojami vykdant mirties bausmę, eksporto kontrolę; teigiamai vertina iniciatyvius veiksmus, kurių ėmėsi tam tikros ES farmacijos įmonės siekdamos sustabdyti eksportą į trečiąsias šalis, jeigu galima numatyti, kad jose šie vaistai galėtų būti naudojami mirties bausmei vykdyti; primygtinai ragina kitas ES farmacijos įmones imtis panašių veiksmų; ragina Komisiją į Reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 įtraukti visaapimančią nuostatą, pagal kurią, *inter alia*, būtų reikalaujama iš anksto gauti leidimą eksportuoti bet kurį vaistą, kuris gali būti naudojamas kankinimams ar mirties bausmei vykdyti;

95. palankiai vertina žmogaus teisių organizacijų atliktą vertinimą, kuriame nurodoma, kad, atsižvelgiant į mirties bausmės taikymą 2011 m., pasitvirtina visuotinė tendencija, jog siekiama jos panaikinimo; vis dėlto apgailestauja, kad Irane, Irake ir Saudo Arabijoje labai padaugėjo mirties bausmės įvykdymo atvejų; reiškia didelį nusivylimą dėl to, kad Kinija daug kartų atsisakė atskleisti patikimą informaciją apie mirties bausmės taikymą ir jos vykdymą savo šalyje, kur, remiantis organizacijos „Amnesty International“ duomenimis, įvykdoma tūkstančiai egzekucijų; palankiai vertina mirties bausmės panaikinimą JAV Iliojaus valstijoje, tačiau apgailestauja, kad Jungtinėse Valstijose ir toliau vykdoma mirties bausmė, nepaisant to, kad 2011 m. JAV buvo vienintelė Didžiajam aštuonetui priklausanti šalis, kurioje taikoma mirties bausmė; susirūpinęs primena, kad Baltarusija yra vienintelė Europos šalis, kurioje vis dar taikoma mirties bausmė; primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares šį klausimą nuolat kaip prioritetą iškelti vykstant dialogui su šiomis šalimis;

Kankinimas ir kitas žiaurus, nežmoniškas ir žeminantis elgesys ar baudimas

96. palankiai vertina tai, kad buvo priimtos atnaujintos gairės dėl ES politikos, susijusios su trečiosiomis šalimis, dėl kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo; tačiau primena, kad būtina išspręsti su informuotumo didinimu ir įgyvendinimu susijusias problemas, norint padaryti tikrą pažangą įgyvendinant ES politiką;
97. teigiamai vertina, kad atnaujintose gairėse išplėsta grupių, kurioms reikia specialios apsaugos, apibrėžtis įtraukiant asmenis, susiduriančius su diskriminacija dėl lytinės orientacijos ar lytinės tapatybės, ir teigiamai vertina įsipareigojimą primygtinai raginti trečiąsias šalis numatyti vidaus procedūrą opiems su lytimi ir vaikais susijusiems skundams ir pranešimams nagrinėti; tačiau apgailestauja, kad ES dedant koordinuotas pastangas kovoti su kankinimu išsamiau neatsižvelgiama į lyties aspektą, visų pirma dėl esminės informacijos apie visų formų kankinimą ir netinkamą elgesį stokos;
98. pabrėžia, kad ES gaires svarbu susieti su JT konvencijos prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą fakultatyviame protokole numatytomis įgyvendinimo sąlygomis, itin daug dėmesio skiriant nacionaliniams prevencijos mechanizmams;
99. atkreipia dėmesį į tai, kad JT vergiją apibrėžia kaip asmens padėtį arba būklę, kai prieš jį panaudojama bent viena arba visos galios, susijusios su nuosavybės teise; apgailestauja, kad toliau egzistuoja šiuolaikinės vergijos formos, taip pat Europos Sąjungoje; todėl ragina Komisiją taikyti daug griežtesnę politiką šiuo klausimu, ypač atsižvelgiant į namų

ūkio darbuotojus – socialinę ir profesinę grupę, kuri labiausiai kenčia nuo šių formų vergijos;

100. apgailestauja, kad politinis piktnaudžiavimas psichiatrija vis dar opi problema daugelyje šalių, kuriose jau daugelį metų buvo taikomi smurtiniai psichiatrijos metodai nedemokratiniais režimams remti, bandant įbauginti ir sustabdyti nepritariančius visuomenės sluoksnius ir pavienius asmenis; susirūpinęs pabrėžia, kad ši tendencija tiesiogiai siejama su neapibrėžtais ir neaiškiais kankinimo būdais, įskaitant psichologinį terorą ir žeminančias kalėjimų sąlygas;
101. ragina atkreipti dėmesį į 2011 m. rugpjūčio 5 d. JT specialiojo pranešėjo pranešimo (A/66/268) dėl kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo, kuriame daugiausia dėmesio skiriama kalnimo vienutėje, įskaitant šio metodo taikymą psichiatrijos ligoninėse, poveikiui, svarbą; išreiškia didelį susirūpinimą dėl iš įvairių šalių gautų įrodymų, kad psichiatrijos ligoninės naudojamos kaip *de facto* sulaikymo centrai; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę, ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais, EIVT ir Komisiją šiai problemai skirti reikiamą dėmesį;
102. reiškia susirūpinimą dėl kankinimus patyrusių asmenų reabilitacijos centrų veikimo ateityje; ragina EIVT ir Komisijos tarnybas veikti peržengiant išorės ir vidaus politiką skiriančią liniją ir užtikrinti, kad dėl administracinės kompetencijos ribų nekiltų grėsmė ES paramai, kuri teikiama reabilitacijos centrams Sąjungoje ir už jos ribų;
103. apgailestauja, kad žmogaus teisių pažeidimai lieka skausminga problema okupuotose Kipro teritorijose; atkreipia dėmesį į tai, kad tūkstančiams pabėgėlių, kurie buvo priversti palikti namus ir turtą, Turkijos karinės pajėgos iki šiol neleidžia gyventi tėvynėje; be to, pažymi, kad dingusių asmenų šeimos nariams ir giminaičiams vis dar neleidžiama sužinoti apie savo artimųjų likimą, nes Turkija nesudaro geresnių sąlygų patekti į karines zonas arba susipažinti su archyvuose laikomomis atitinkamomis Kipre be žinios dingusių asmenų paieškos komiteto tyrimo ataskaitomis;

Diskriminacija

104. primygtinai ragina, kad vedant politinį ES ir trečiųjų šalių dialogą žmogaus teisių klausimais būtų svarstoma įtraukesnė ir išsamesnė nediskriminavimo apibrėžtis, be kita ko, atsižvelgiant į diskriminaciją dėl religijos ar tikėjimo, lyties, rasės arba etninės kilmės, amžiaus, negalios, lytinės orientacijos ir lytinės tapatybės;
105. pabrėžia, kad siekdama, jog ES užsienio politika pagrindinių teisių, lygybės ir nediskriminavimo srityje būtų patikima ir nuosekli, Taryba turėtų priimti direktyvą dėl vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus ar lytinės orientacijos, ir išplėsti pamatinio sprendimo dėl rasizmo ir ksenofobijos taikymo sritį aprėpiant kitas tikslines grupes, pvz., lesbietes, gėjus, biseksualus ir transseksualus (LGBT);
106. reikalauja, kad valstybės narės aktyviai nepritartų bet kokioms pastangoms pakenkti žmogaus teisių universalumo, nedalumo ir tarpusavio priklausomybės koncepcijai ir aktyviai skatintų JT Žmogaus teisių tarybą skirti vienodą dėmesį visų formų

diskriminacijos, įskaitant diskriminaciją dėl lyties, rasės, amžiaus, lytinės orientacijos, religijos arba tikėjimo, klausimui; labai apgailestauja dėl to, kad homoseksualumas tebėra laikomas nusikaltimu 78 šalyse, įskaitant penkias, kuriose už tai baudžiama mirties bausme; ragina šias valstybes nedelsiant nustoti homoseksualumą laikyti nusikaltimu, išlaisvinti asmenis, kurie įkalinti dėl savo lytinės orientacijos ar lytinės tapatybės, ir nevykdyti jiems skirtos mirties bausmės; ragina EIVT visapusiškai panaudoti LGBT skirtą priemonių rinkinį, siekiant apsaugoti lesbiečių, gėjų, biseksualų, transseksualų ir interseksualų (LGBTI) teises; ragina Tarybą siekti parengti privalomas gaires šioje srityje; ragina EIVT ir valstybes nares padėti LGBTI teisių gynėjams šalyse, kuriose jiems gresia pavojus, ir ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę bei ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais toliau skelbti apie Europos Sąjungos tvirtą įsipareigojimą pasaulyje siekti lygybės ir nediskriminavimo dėl lytinės orientacijos, lytinės tapatybės ir lytinės raiškos, be kita ko, pradedant ir remiant dvišales, tarptautines ir JT lygmens iniciatyvas šiais klausimais; pakartoja savo raginimą Komisijai paskelbti veiksmų planą dėl lygybės nepriklausomai nuo lytinės orientacijos ir lytinės tapatybės;

107. ragina valstybes nares suteikti prieglobstį asmenims, siekiantiems išvengti persekiojimo šalyse, kuriose LGBT asmenys kriminalizuojami, atsižvelgiant į pagrįstą prieglobsčio prašytojų baimę dėl persekiojimo ir į jų pačių pripažinimą, kad jie yra lesbietės, gėjai, biseksualai, transseksualai arba interseksualai;
108. dar kartą tvirtina, kad nediskriminavimo, įskaitant nediskriminavimą dėl lyties ir lytinės orientacijos, principas yra vienas iš pagrindinių AKR šalių ir ES partnerystės elementų;
109. pabrėžia, kad ES ratifikavo Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją ir priėmė 2010–2020 m. Europos strategiją dėl negalios, visų pirma aštuntąją jos veiksmų sritį; smerkia visų formų diskriminaciją dėl negalios ir ragina visas valstybes ratifikuoti ir įgyvendinti Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją; pažymi, kad ES taip pat turi stebėti, kaip Neįgaliųjų teisių konvencija įgyvendinama jos teritorijoje; ragina ES ir jos valstybes nares propaguoti Neįgaliųjų teisių konvenciją, kurią 2006 m. parengė Jungtinės Tautos, Europos Sąjungoje ir už jos ribų;
110. smerkia nuolatinius žmogaus teisių pažeidimus, vykdomus prieš asmenis, kurie kenčia dėl diskriminacijos kastos pagrindu, įskaitant atsisakymą užtikrinti lygybę ir galimybes kreiptis į teismą, nuolatinę segregaciją ir dėl priklausymo kasti kylančias kliūtis užtikrinti pagrindines žmogaus teises; prašo Tarybos, EIVT ir Komisijos imtis bendrų veiksmų, susijusių su diskriminacija dėl kastos, įskaitant, jeigu reikia, ES žmogaus teisių komunikatus, programas ir konkrečioms šalims skirtas strategijas bei dialogus, ir propaguoti JT diskriminacijos dėl darbo ir kilmės panaikinimo principų ir gairių projektą, kaip pagrindines nuostatas siekiant panaikinti diskriminaciją dėl kastos, ir siekti, kad šį projektą patvirtintų JT Žmogaus teisių taryba;
111. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais visapusiškai pripažinti, kad diskriminacija dėl kastos yra kompleksinis žmogaus teisių ir skurdo klausimas, darantis didelį neigiamą poveikį, ypač moterims;
112. palankiai vertina tai, kad Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos pagrindiniai principai

dėl ypač didelio skurdo ir žmogaus teisių grindžiami visų žmogaus teisių tarpusavio priklausomybe ir nedalumu, taip pat itin skurstančių asmenų dalyvavimo ir įgalinimo principais; pabrėžia, kad ypač didelis skurdas ir žmogaus teisės yra neatsiejamai susiję; pirma, itin skurstantys asmenys dažnai negali naudotis savo pilietinėmis, politinėmis, ekonominėmis ir socialinėmis žmogaus teisėmis; antra, kovojant su ypač dideliu skurdu ir siekiant suprasti padėtį ir panaikinti šį reiškinių, itin svarbu laikytis žmogaus teisėmis grindžiamo požiūrio; ragina Tarybą remti šį požiūrį Jungtinių Tautų Ekonomikos ir socialinių reikalų komisijoje;

113. susirūpinęs pažymi, kad čiabuviams gresia itin didelis pavojus patirti diskriminaciją ir kad jie itin pažeidžiami vykstant politiniams, ekonominiams, aplinkos ir darbo pokyčiams ir neramumams; pažymi, kad dauguma čiabuvių gyvena žemiau skurdo ribos ir turi nedaug galimybių pasinaudoti atstovavimo, politinių sprendimų priėmimo ar teisingumo sistemomis arba šių galimybių visai neturi; yra itin susirūpinęs dėl to, kad pranešama apie dažnus žemės grobimo, priverstinio perkėlimo ir žmogaus teisių pažeidimų atvejus, kurie yra ginkluoto konflikto pasekmė;

114. ragina Komisiją ir Tarybą skatinti sąvoką „pabėgėlis dėl klimato kaitos“, kaip oficialiai ir teisiškai pripažintą terminą (nurodant asmenį, kuris priverstas palikti savo namus ir prašyti prieglobsčio užsienyje dėl klimato kaitos), kadangi šis terminas dar nepripažintas tarptautinėje teisėje ir nėra viename teisiškai privalomame tarptautiniame susitarime;

115. pabrėžia teisės į pilietybę (tai viena iš svarbiausių teisių) svarbą, nes daugelyje šalių tik visateisiams piliečiams suteikiama galimybė visapusiškai naudotis pagrindinėmis žmogaus teisėmis, įskaitant teisę į viešąjį saugumą, gerovę ir švietimą;

116. pabrėžia, kad tradicinės tautinės mažumos turi specifinių poreikių, kurie skiriasi nuo kitų mažumų grupių poreikių, ir šioms mažumų grupėms reikia užtikrinti vienodas sąlygas naudotis švietimo, sveikatos priežiūros, socialinėmis ir kitomis viešosiomis paslaugomis, taip pat skatinti visapusišką ir veiksmingą asmenų, priklausančių tautinėms mažumoms, ir asmenų, priklausančių daugumai, lygybę visose ekonominio, socialinio, politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse;

Moterų ir vaikų padėtis kilus ginkluotam konfliktui

117. vertina tai, kad daug dėmesio skiriama uždaviniams, susijusiems su rezoliucijų dėl moterų padėties, taikos ir saugumo įgyvendinimu vykdant ES politiką, kaip matoma ataskaitoje dėl ES rodiklių, susijusių su visapusišku požiūriu į JT Saugumo Tarybos rezoliucijų Nr. 1325 ir 1820 įgyvendinimą, kurią 2011 m. gegužės 13 d. priėmė ES Taryba; palankiai vertina politinius veiksmus, kurių ES ėmėsi per JT Generalinės Asamblėjos posėdį siekdama užtikrinti, kad būtų pratęsti JT generalinio sekretoriaus specialiojo įgaliojimo dėl vaikų ir ginkluoto konflikto įgaliojimai; pritaria 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos išvadose dėl bendros saugumo ir gynybos politikos pareikštai nuomonei, kad visais BSGP misijų etapais visų pirma reikėtų nuolat ir sistemingai skirti dėmesį aspektams, susijusiems su žmogaus teisėmis, lytimi ir per ginkluotus konfliktus nukentėjusiais vaikais;

118. laikosi nuomonės, kad siekiant užtikrinti veiksmingą moterų dalyvavimą politinėse ar pilietinės visuomenės organizacijose, kuriose joms šiuo metu nepakankamai

atstovaujama, svarbu rengti mokymų ir paramos modulius lyčių klausimus sprendžiantiems ES institucijų darbuotojams ir moterims vietoje, kad jie galėtų veiksmingai prisidėti prie taikos ir konfliktų sprendimo procesų;

119. pripažįsta, kad konkreti pažanga gerinant moterų ir vaikų padėtį kilus ginkluotiems konfliktams dažnai priklauso nuo to, ar užtikrinamos aiškios ir vienodos karinių ir saugumo tarnybų, kurias kontroliuoja civiliai gyventojai, atskaitomybės sistemos; todėl primygtinai ragina atitinkamas ES institucijas ieškoti veiksmingesnių metodų saugumo sektoriaus reformoms esamose ir buvusiose konfliktų šalyse vykdyti ir juos taikyti, šiuo tikslu itin daug dėmesio skiriant moterų ir vaikų teisėms, integracijai ir įgalinimui; ragina EIVT ir Komisiją į tai atsižvelgti rengiant ir įgyvendinant išorės pagalbos priemones, susijusias su saugumo sektoriaus reforma, įskaitant moterų įgalinimo svarbą atstatant šalį po konflikto;
120. ragina, kad vaikų karių nuginklavimas, rehabilitavimas ir reintegracija į visuomenę būtų pagrindinis ES politikos, kuria siekiama stiprinti žmogaus teises, vaikų apsaugą, o smurtą pakeisti politiniais konfliktų sprendimo mechanizmais, elementas;
121. reiškia didelį susirūpinimą dėl Afrikos Didžiųjų ežerų regiono, kur prievartavimas yra karo ginklas siekiant išnaikinti visą gyventojų grupę;

Moterų teisės

122. primygtinai ragina ES stiprinti savo veiksmus siekiant nutraukti moterų lyties organų žalojimo, ankstyvų ir priverstinių santuokų, žudymo dėl garbės bei abortų dėl kūdikio lyties praktiką; atkakliai tvirtina, kad ši politika turėtų būti pagrindinis ES požiūrio į vystomąjį bendradarbiavimą elementas; pabrėžia, kad, siekiant visose šalyse užtikrinti moterų ir mergaičių gerovę, svarbu suteikti tinkamas galimybes pasinaudoti medicinos priemonėmis ir gauti žinių apie seksualinę ir reprodukcinę sveikatą bei teises;
123. pažymi, kad ir toliau nepakankamai dėmesio skiriama lytinių ir reprodukcinę teisių pažeidimams, dėl kurių kenkiama pastangoms įgyvendinti Kairo veiksmų programos įsipareigojimus, patvirtintus 1994 m. Jungtinių Tautų tarptautinėje konferencijoje gyventojų ir vystymosi klausimais (TKGV), ir kovoti su diskriminacija, įskaitant diskriminaciją dėl lyties ir nelygybę, įgyvendinant gyventojų ir vystymosi strategijas; pabrėžia, kad pažanga reprodukcinės sveikatos srityje tam tikrais atvejais buvo ribota dėl tokių pažeidimų kaip vaikų, ankstyvos ir priverstinės santuokos, nesugebėjimo užtikrinti, kad būtų laikomasi minimalaus teisėto santuokos amžiaus, prievartinės praktikos, pvz., priverstinės sterilizacijos ar moterų lyties organų žalojimo, moterims ir mergaitėms nesuteikiamo savarankiškumo priimti sprendimus dėl jų seksualinės ir reprodukcinės sveikatos nediskriminuojant, nesiimant prievartos ir smurto; ragina įgyvendinti Kairo veiksmų programos žmogaus teisių ir vystymosi politikos aspektus, skatinti lyčių lygybę ir moterų bei vaikų teises, įskaitant seksualinę ir reprodukcinę sveikatą ir teises;
124. ragina ES ir jos valstybes nares užtikrinti, kad per konferencijos TKG+20 vykdymo peržiūros procesą būtų išsamiai persvarstyti visi aspektai, susiję su visapusišku naudojimu seksualinėmis ir reprodukcinėmis teisėmis, ir būtų dar kartą patvirtintas tvirtas ir pažangus požiūris į seksualines ir reprodukcinės teises visiems, kuris atitiktų tarptautinius žmogaus teisių standartus, taip pat, kad būtų padidinta vyriausybų

atskaitomybė už tai, kad šie tikslai būtų pasiekti; ypač ragina ES ir jos valstybes nares užtikrinti, kad peržiūros procesas vyktų įtraukiant įvairius dalyvius, suteikiant galimybę įvairioms suinteresuotosioms šalims, įskaitant pilietinę visuomenę, moteris, paauglius ir jaunimą, prasmingai jame dalyvauti; primena, kad tokios peržiūros struktūra turi būti grindžiama žmogaus teisėmis ir joje konkretus dėmesys turėtų būti skiriamas seksualinėms ir reprodukcinėms teisėms;

125. ragina ES glaudžiai bendradarbiauti su padaliniu „JT Moterys“ tiek dvišaliu, tiek tarptautiniu, regioniniu bei nacionaliniu lygmenimis siekiant užtikrinti moterų teises; ypač pabrėžia, kad reikia ne tik skatinti švietimą sveikatos klausimais ir propaguoti tinkamas seksualinės ir reprodukcinės sveikatos ir teisių programas, kurios sudaro svarbią trečiosioms šalims skirtos ES vystymosi ir žmogaus teisių politikos dalį, bet ir užtikrinti moterims sąžiningas galimybes naudotis viešosiomis sveikatos priežiūros sistemomis ir gauti tinkamą ginekologinę ir akušerinę priežiūrą, kaip jas yra apibrėžusi Pasaulio sveikatos organizacija;
126. primygtinai ragina Komisiją ir EIVT įgyvendinant bendrą kovos su smurtu prieš moteris strategiją itin daug dėmesio skirti moterų lyties organų žalojimo reiškiniui, be kita ko, parengiant ES veiksmų planą dėl kovos su moterų lyties organų žalojimu laikantis deramo stropumo principo; ragina EIVT ir valstybes nares ir toliau spręsti moterų lyties organų žalojimo klausimą per politinius dialogus su šalimis partnerėmis, kuriose ši praktika vis dar gaji, ir į šiuos dialogus vietas ir nacionaliniu lygmeniu įtraukti žmogaus teisių gynėjus, kurie jau kovoja prieš šią praktiką, taip pat dėl šios praktikos tiesiogiai nukentėjusias mergaites ir moteris, bendruomenių, religinius vadovus, mokytojus, sveikatos darbuotojus ir valdžios institucijų pareigūnus; pabrėžia, kad EIVT turi parengti konkretų priemonių dėl moterų lyties organų žalojimo rinkinį ir jį įtraukti į savo veiksmus, kuriais siekiama įgyvendinti ES strateginę programą žmogaus teisių ir demokratijos srityje;
127. pabrėžia, kad pažanga reprodukcinės sveikatos srityje tam tikrais atvejais buvo ribota dėl tokių pažeidimų kaip vaikų, ankstyvos ir priverstinės santuokos, nesugebėjimo užtikrinti, kad būtų laikomasi minimalaus teisėto santuokos amžiaus, prievartinės praktikos, pvz., priverstinės sterilizacijos ar moterų lyties organų žalojimo;
128. teigiamai vertina kelių valstybių narių įsipareigojimą kovoti su smurtu prieš moteris, smurtu šeimoje ir moterų lyties organų žalojimu, ypač vertina šio įsipareigojimo tarpvalstybinius aspektus; pakartoja, kad reikia suderinti ES vidaus ir išorės politiką šiais klausimais, ir primygtinai ragina Komisiją pirmenybę teikti tam, kad būtų nutrauktas smurtas prieš moteris ir mergaites, taip pat moterų žudymas ir, numačius tinkamus finansinius išteklius, remti tikslines ir novatoriškas programas ES ir trečiosiose šalyse; ragina ES ir valstybes nares pasirašyti ir ratifikuoti Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos bei kovos su juo;
129. palankiai vertina tai, kad priimta 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos ir kovos su ja, taip pat tai, kad Komisija pradėjo įgyvendinti naują strategiją „Prekybos žmonėmis panaikinimo ES strategija 2012–2016 m.“; atkreipia dėmesį į tai, kad prekyba žmonėmis yra sudėtingas tarptautinis reiškinys, kurio priežastys – polinkis į skurdą, demokratinės kultūros stoka,

lyčių nelygybė ir smurtas prieš moteris; pabrėžia, kad reikia daugiau dėmesio skirti lyčių aspektui vedant dialogą šiuo klausimu su trečiosiomis šalimis; galiausiai ragina valstybes nares, kurios dar neratifikavo JT Palermo protokolo dėl prekybos žmonėmis ir Europos Tarybos konvencijos dėl veiksmų prieš prekybą žmonėmis, kuo greičiau juos ratifikuoti;

130. pabrėžia itin svarbų moterų vaidmenį pietinių kaimyninių šalių politiniame gyvenime; palankiai vertina rinkimų rezultatus, nes politinėje arenoje labai padaugėjo moterų;

131. ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares ypač skatinti, kad Afrikos Sąjungos valstybės narės ratifikuotų ir įgyvendintų Afrikos Sąjungos priimtą Protokolą dėl Afrikos moterų teisių;

Vaiko teisės

132. primena konkretų Lisabonos sutartyje numatytą įsipareigojimą ES išorės politikos srityje daug dėmesio skirti vaiko teisėms; pažymi, kad beveik visų šalių patvirtinta JT Vaiko teisių konvencija suteikia itin tvirtą tarptautinį teisinį pagrindą siekiant pažangios politikos šioje srityje; rekomenduoja, kad į vaiko teises būtų atsižvelgta įgyvendinant visas ES politikos kryptis ir veiksmus; todėl ragina šios konvencijos dar neratifikavusias šalis kuo greičiau ją ratifikuoti ir kuo greičiau užtikrinti šios konvencijos ir jos fakultatyvinių protokolų nuostatų vykdymą;

133. atkreipia dėmesį į didelę keliose Užsachario Afrikos šalyse egzistuojančią problemą, susijusią su vaikų kaltinimu raganavimu, kurios pasekmės liūdnos – nuo socialinės atskirties iki vaikų žudymo ir ritualinio vaikų žudymo aukojimo tikslais; pažymi, kad valstybė yra atsakinga už tai, kad vaikai būtų apsaugoti nuo bet kokio smurto ir prievartos, todėl primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę, ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais, Komisiją ir EIVT, vedant dialogus žmogaus teisių klausimais su atitinkamų šalių vyriausybėmis ir planuojant išorės finansines priemones, ypatingą dėmesį skirti vaikų apsaugai nuo bet kokio smurto ir šių vaikų likimui;

134. ragina EIVT ir Komisiją įgyvendinant Sąjungos išorės politiką apsaugoti vaikų teises baudžiamajame procese nustatant, kad jiems reikalinga specifinė apsauga dėl jų pažeidžiamumo antrinės ir pakartotinės viktimizacijos požiūriu, ir pirmenybę teikiant vaiko interesams, kaip nustatyta 2012 m. rugsėjo 12 d. priimtoje Direktyvoje 2011/0129 (COD) dėl būtiniausių nusikaltimų aukų teisių standartų;

135. palankiai vertina Komisijos komunikatą „ES vaiko teisių darbotvarkė“, kuriame vidaus ir išorės politikos tikslai sujungiami į vieną politikos dokumentą; primena Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės įsipareigojimą, prisiimtą Komisijos komunikate „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas“, daugiau dėmesio skirti vaiko teisėms kaip vienam iš trijų kampanijos prioritetų; tačiau pabrėžia, kad svarbu, jog šie įsipareigojimai taptų biudžete numatytais veiksmais ir būtų stebimas jų veiksmingas įgyvendinimas;

136. ragina vaiko teises nuosekliai įtraukti į ES konkrečioms šalims skirtas žmogaus teisių strategijas laikantis įsipareigojimo, numatyto Lisabonos sutartyje; pritaria ketinimams toliau daryti pažangą plėtojant teisėmis grindžiamą požiūrį vykdant vystomąjį

bendradarbiavimą, kaip nurodyta ES strategijoje ir veiksmų plane žmogaus teisių srityje; pabrėžia, kad vaiko teisių atveju tai turi būti daroma nedelsiant siekiant užtikrinti ilgalaikę tvarią pažangą; pakartoja, kad tam tikrose šalyse mergaitės yra ypač pažeidžiamos;

137. pabrėžia, kad reikia kovoti su visų formų priverstiniu vaikų darbu, vaikų išnaudojimu ir prekyba jais; ragina geriau įgyvendinti galiojančias nacionalines ir tarptautines taisykles, kad būtų didinamas informuotumas apie smurtą prieš vaikus darbo rinkoje; pabrėžia, kad vaikai ir paaugliai turėtų dirbti tik tokį darbą, kuris neturi poveikio jų sveikatai ir asmeniniam vystymuisi ir netrukdo mokytis;

Minties, sąžinės, religijos ar tikėjimo laisvė

138. pabrėžia, kad minties, sąžinės, religijos ar tikėjimo laisvė – tai pagrindinė žmogaus teisė¹, apimanti teisę tikėti arba netikėti ir vienodą laisvę turėti teistinius, neteistinius ir ateistinius įsitikinimus privačiai ar viešai, vienam ar kartu su kitais; pabrėžia, kad siekiant vystyti pliuralistines ir demokratines visuomenes ši teisė yra esminė; ragina ES vedant dialogus su trečiosiomis šalimis sistemingai ginti kiekvieno asmens teisę į religijos ar tikėjimo laisvę, laikantis JT žmogaus teisių konvencijų;

139. smerkia bet kokią netoleranciją, diskriminaciją ar smurtą dėl religijos ar tikėjimo, nepaisant to, prieš ką jie nukreipti (religingus žmones, tikėjimo atsisakiusius ar netikinčius asmenis) ir kur tai vyksta; reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad įvairiose šalyse daugėja tokių pažeidimų, nukreiptų prieš religinių mažumų atstovus ir religinei daugumai priklausančių nuosaikių pažiūrų šalininkus, remiančius pliuralistinę ir įvairią visuomenę, grindžiamą asmenų tarpusavio pagarba; reiškia nerimą dėl nebaudžiamumo už šiuos pažeidimus, dėl policijos ir teismų sistemų šališkumo sprendžiant šiuos klausimus ir dėl tinkamų kompensavimo nukentėjusiesiems sistemų trūkumo daugelyje pasaulio šalių; pažymi, kad, paradoksalu, bet Arabų pavasario įvykiai, po kurių tikėtasi demokratiškesni pokyčių, daugeliu atveju lėmė religinių mažumų laisvių ir teisių padėties blogėjimą, todėl griežtai smerkia visus smurto prieš krikščionis, žydus, musulmonus ir kitas religines bendruomenes veiksmus; pripažįsta, kad daugelyje šalių vis labiau reikia imtis veiksmų siekiant konflikto transformacijos ir susitaikymo, įskaitant religijų atstovų dialogą įvairiais lygmenimis; ragina ES, taip pat Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę, ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais, Komisiją ir EIVT spręsti diskriminacinio ir įžeidžiamo turinio, pvz., žiniasklaidoje, taip pat kliūčių laisvai išpažinti tikėjimą, klausimus ES dialoguose su trečiosiomis šalimis dėl žmogaus teisių; mano, kad trečiosiose šalyse, kuriose pažeidžiamos religinių mažumų teisės, tokios problemos negali būti sprendžiamos izoliuojant jas nuo supančios visuomenės siekiant jas apsaugoti ir taip sukuriant vadinamąją paralelinę visuomenę;

140. itin susirūpinęs dėl padėties Kinijoje, kurioje nuolat persekiojami asmenys, išpažįstantys savo religiją ne oficialiai leistiniais būdais, įskaitant krikščionis, musulmonus, budistus ir judėjimo „Falun Gong“ narius; ragina Kinijos valdžios institucijas nutraukti žeminimo ir bauginimo kampaniją prieš judėjimo „Falun Gong“ narius, kuriems už naudojimąsi teise į religijos ir tikėjimo laisvę skiriamos ilgos laisvės atėmimo bausmės ir vadinamasis

¹ 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl krikščionių padėties atsizvelgiant į religijos laisvę, OL C 136E, 2012 05 11, p.53.

perauklėjimas darbu, siekiant juos priversti atsisakyti savo dvasinių įsitikinimų, nors Kinija ir ratifikavo JT konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą; primygtinai ragina Kiniją ratifikuoti Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, kaip jį pažadėjo; primygtinai ragina Kinijos valdžios institucijas iš tikrųjų konsultuojantis su Tibeto gyventojais sustabdyti politikos, kuri daro didžiausią neigiamą poveikį Tibeto budizmui, kultūrai ir tradicijoms, taikymą ir vėliau šią politiką iš dalies pakeisti; išreiškia didelį susirūpinimą dėl religijos laisvės padėties Kuboje, ypač dėl aktyvesnio katalikų ir protestantų bažnyčių vadovų ir tikinčiųjų persekiojimo;

141. pabrėžia, kad pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę minties, sąžinės, religijos, tikėjimo ir politinių pažiūrų laisvė pripažįstama neatsižvelgiant į registracijos statusą, taigi registracija neturėtų būti išankstinė sąlyga religijai išpažinti arba naudotis teise į politines pažiūras; susirūpinęs pažymi, kad Kinijoje visi asmenys, norintys praktikuoti religiją, įskaitant penkias oficialias religijas – budizmą, daoizmą, islamą, Romos katalikybę ir protestantizmą, turi užsiregistruoti valdžios institucijose ir veikti vadovaujami valdžios institucijų kontroliuojamų valdybų, o tai pažeidžia jų religinę autonomiją ir riboja jų veiklą; be to, susirūpinęs pažymi, kad neregistruotos religinės grupės, įskaitant namuose veikiančias bažnyčias ir judėjimo „Falun Gong“ narius, susiduria su įvairiu netinkamu elgesiu, kuriuo ribojama jų veikla ir susirinkimai, konfiskuojamas jų turtas, jie net sulaikomi ir įkalinami;
142. teigiamai vertina tai, kad religijos ar tikėjimo laisvė įtraukta į ES darbuotojų mokymo medžiagą; pabrėžtinai pakartoja savo raginimą parengti plataus masto priemonių rinkinį siekiant pažangos propaguojant religijos ar tikėjimo laisvę įgyvendinant ES išorės politiką; šiuo požiūriu teigiamai vertina ES įsipareigojimą parengti gaires dėl religijos ar tikėjimo laisvės laikantis ES veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje 23 skirsnio nuostatų; pažymi, kad šios gairės turėtų būti suderintos su ES konkrečioms šalims skirtomis žmogaus teisių strategijomis ir į jas reikėtų įtraukti būtinų laisvių, susijusių su teise į religijos ar tikėjimo laisvę, kontrolinį sąrašą, kad būtų įvertinta padėtis atitinkamoje šalyje, taip pat reikėtų įtraukti metodus religijos ar tikėjimo laisvės pažeidimams nustatyti, pabrėžia, kad rengiant šias gaires turėtų dalyvauti Parlamentas ir pilietinės visuomenės organizacijos; ragina ES užtikrinti naujųjų gairių suderinamumą su ES konkrečioms šalims skirtose žmogaus teisių strategijose nustatytais prioritetais; pabrėžia, kad svarbu religijos ar tikėjimo laisvės aspektą integruoti į ES vystymosi ir kitas išorės politikos priemones;
143. ragina ES aktyviai reaguoti į tai, kad vis dažniau taikomi apostazės, šventvagystės ir draudimo keisti religiją įstatymai, ir atsižvelgti į jų vaidmenį didinant religinę netoleranciją ir diskriminaciją; pabrėžia, kad tarptautinė teisė apima teisę turėti, priimti ir keisti religiją ar tikėjimą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir ES institucijas imtis veiksmų siekiant kovoti su nepriimtina praktika ir daryti spaudimą ją taikančioms trečiosioms šalims (ypač daug dėmesio skiriant ES partnerėms) siekiant, kad ši praktika būtų panaikinta; ragina ES atvirai reikšti nepritarimą tam, kad valdžios institucijos taiko minėtus įstatymus, ir remti atskirų asmenų teisę keisti religiją, ypač tose šalyse, kuriose už apostazę baudžiama mirties bausme;
144. pabrėžia, kad svarbu laikantis tarptautinių žmogaus teisių konvencijų apsaugoti minties, sąžinės, religijos ar tikėjimo, įskaitant ateizmą ir kitas netikėjimo formas, laisvę, ir

atkakliai tvirtina, kad ši laisvė neturėtų būti menkinama taikant šventvagystės įstatymus, kuriais siekiama engti ir persekioti skirtingos religijos ar tikėjimo asmenis; pabrėžia, kad, nors šventvagystės įstatymai dažnai propaguojami prisidengiant siekiu sumažinti socialinę įtampą, iš tikrųjų ši įtampa jais tik didinama ir auga netolerancija, ypač religinių mažumų atžvilgiu; atsižvelgdamas į tai, primena, kad daugelyje šalių vis dar įprasta drausti, konfiskuoti ir naikinti šventyklas ir religinius leidinius, taip pat drausti dvasininkų mokymą; ragina ES institucijas palaikant ryšius su atitinkamomis vyriausybėmis pasipriešinti šiems pažeidimams; ragina laikytis tvirtos pozicijos siekiant, kad šventvagystės įstatymai nebūtų naudojami kaip priemonės religinių mažumų nariams persekioti;

145. pabrėžia, kad svarbu integruoti religijos ar tikėjimo laisvės aspektą į ES vystymosi, konfliktų prevencijos ir kovos su terorizmu politikos priemones; teigiamai vertina visa apimančias pastangas skatinti kultūrų ir tikėjimų atstovų dialogą ir bendradarbiavimą įvairiais lygmenimis, kuriuo į visuomenės sanglaudos ir taikios visuomenės puoselėjimą įtraukiami bendruomenių lyderiai, moterys, jaunimas ir etninių mažumų atstovai; teigiamai vertina ES įsipareigojimą tarptautiniuose ir regioniniuose forumuose, įskaitant JT, ESBO ir Europos Tarybą, ir kitomis regioninėmis priemonėmis pristatyti ir propaguoti religijos ar tikėjimo laisvę ir ragina vesti konstruktyvų dialogą su Islamo šalių organizacija siekiant, kad būtų atsisakyta terminijos, susijusios su kova su religijų šmeižimu; ragina ES JT Generalinėje Asamblėjoje ir toliau kasmet pateikti rezoliuciją dėl religijos ar tikėjimo laisvės;

146. teigiamai vertina Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės, Islamo šalių organizacijos generalinio sekretoriaus, Arabų Lygos generalinio sekretoriaus ir Afrikos Sąjungos taikos ir saugumo komisaro 2012 m. rugsėjo 20 d. bendrą pareiškimą, kuriame dar kartą patvirtinama pagarba visoms religijoms ir esminė religijos laisvės ir tolerancijos svarba, kartu visapusiškai pripažįstant žodžio laisvės svarbą; smerkia religinės neapykantos ir smurto kurstymą ir labai apgailestauja dėl žuvusiųjų per pastaruosius išpuolius prieš diplomatinės misijas; reiškia užuojautą aukų šeimoms;

147. pažymi, kad religijos ar tikėjimo laisvė yra susijusi su pripažinimo, lygiateisio pilietiškumo ir vienodų galimybių naudotis teisėmis konkrečioje visuomenėje klausimais; ragina ES teikti pirmenybę lygybės ir lygiateisio pilietiškumo klausimams ir imtis veiksmų šiose srityse siekiant padėti socialiai atskirtų ar diskriminuojamų grupių atstovams; be to, pabrėžia, kad svarbu remti iniciatyvas ir sudaryti sąlygas finansuoti pilietinės visuomenės ir žmogaus teisių gynėjų pastangas kovoti su diskriminacija, netolerancija ir smurtu dėl religijos ar tikėjimo;

148. ragina EIVT savo sistemoje sukurti nuolatinius pajėgumus siekiant stebėti ir analizuoti religijos ar tikėjimo vaidmenį šiuolaikinėje visuomenėje ir tarptautiniuose santykiuose ir integruoti religijos ar tikėjimo laisvės aspektą į geografinių ir teminių direktoratų bei skyrių veiklą; ragina EIVT kasmet pranešti Parlamentui apie pažangą skatinant religijos ar tikėjimo laisvę visame pasaulyje;

149. pabrėžia, kad svarbu remti iniciatyvas ir sudaryti sąlygas finansuoti pilietinės visuomenės ir žmogaus teisių gynėjų pastangas kovoti su diskriminacija, netolerancija ir smurtu dėl

religijos ar tikėjimo; mano, kad įgyvendinant EDŽTRP konkrečioms šalims skirtas paramos programas pirmenybė turėtų būti teikiama religijos ar tikėjimo laisvės apsaugai ir skatinimui šalyse, kuriose pagal ES konkrečiai šaliai skirtą strategiją ši teisė nurodoma kaip prioritetas klausimas;

150. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, Europos išorės veikslių tarnybai, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinėms Tautoms, Europos Tarybai ir šioje rezoliucijoje paminėtų šalių ir teritorijų vyriausybėms.

**INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN
JANUARY AND DECEMBER 2011**

THE SAKHAROV PRIZE 2011

<p>The winner of the Sakharov Prize 2011</p>	<p>The Sakharov Prize 2011 was awarded to five persons representing the Arab people in recognition of their drive for freedom and human rights and their contribution to historic changes in the Arab world.</p>
<p>Asmaa Mahfouz (Egypt)</p>	<p>Ms Mahfouz joined the Egyptian April 6th Youth Movement in 2008, helping to organise strikes for fundamental rights. Sustained harassment of journalists and activists by the Mubarak regime as well as the Tunisian example prompted Ms Mahfouz to organise her own protests. Her Youtube videos, Facebook and Twitter posts helped motivate Egyptians to demand their rights in the Tahrir Square. After being detained by the Supreme Council of Armed forces, she was released on bail due to pressure from prominent activists</p>
<p>Ahmed al-Zubair Ahmed al-Sanusi (Libya)</p>	<p>Mr Ahmed al-Sanusi, also known as the longest-serving “prisoner of conscience”, spent 31 years in Libyan prisons as a result of an attempted coup against Colonel Gaddafi. A member of the National Transitional Council, he is now working to “achieve freedom and race to catch up with humanity” and establish democratic values in post-Gaddafi Libya.</p>
<p>Razan Zaitouneh (Syria)</p>	<p>Ms Zaitouneh, a human rights lawyer, created the Syrian Human Rights Information Link blog (SHRIL) which reports on current atrocities in Syria. She publicly revealed murders and human rights abuses committed by the Syrian army and police. Her posts have become an important source of information for international media. She is now hiding from the authorities who accuse her of being a foreign agent and have arrested her husband and younger brother.</p>
<p>Ali Farzat (Syria)</p>	<p>Mr Farzat, a political satirist, is a well-known critic of the Syrian regime and its leader President Bashar al-Assad. Mr Farzat became more straightforward in his cartoons when the March 2011 uprisings began. His caricatures ridiculing Bashar al-Assad’s rule helped to inspire revolt in Syria. In August 2011, the Syrian security forces beat him badly, breaking both his hands as “a warning”, and confiscated his drawings.</p>
<p>Mohamed Bouazizi (Tunisia)</p>	<p>Mr Bouazizi, a Tunisian market trader set himself on fire in protest at incessant humiliation and badgering by the Tunisian authorities. Public sympathy and anger inspired by this gesture led to the ousting of Tunisian President Zine El Abidine Ben Ali. Mr Bouazizi’s selfimmolation also sparked uprisings and vital changes in other Arab countries such as Egypt and Libya, collectively known</p>

	as the “Arab Spring”. Mr Bouazizi received the prize posthumously.
SHORTLISTED NOMINEES	BACKGROUND
Dzmitry Bandarenka	Dzmitry Bandarenka is a Belarusian civil activist and member of the Belarusian Association of Journalists. He is one of the founders of the Charter’97 civil initiative and co-ordinator of the European Belarus civil campaign. During the 2010 presidential campaign he was the proxy of the opposition presidential candidate Andrei Sannikau. After attending the pro-democracy rally in Minsk on 19 December 2010, Dzmitry was beaten and arrested and taken to a KGB detention centre. He was charged with participating in and organising mass disturbances and on April 27 he was sentenced to 2 years in penal colony. On August 17, Dzmitry Bandarenka was discharged from Minsk hospital Nr 5 after serious spinal surgery and sent back to the Interior Ministry’s detention facility in Valadarski Street. He was subjected to inhuman and degrading treatment whilst in custody.
The San José de Apartadó Peace Community	This Colombian community of “campesinos”, i.e. peasant farmers, has become an internationally recognized symbol of courage, resilience and dedication to the values of peace and justice, in an environment of brutality and destruction. As part of their non-violent resistance, they refuse to take part in the conflict, to bear arms, or to collaborate with any armed actors, in spite of the pressure they face. The community members struggle courageously and peacefully to reassert and maintain their right to live a decent life on the land they cultivate. Their courage has cost them dearly: the community states that, of their 1300 members, 180 have been killed. The members of the Peace Community of San José de Apartadó are constantly facing death threats by the various groups involved in the Colombian civil war as well as in the traffic of drugs and arms in the region. Nonetheless, the community of San José de Apartadó has not given up in their fight for a peaceful society.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
AFGHANISTAN Gulnaz	<p>After reporting to the police that she had been raped, Gulnaz, 19 years old at the time, was sentenced to 12 years in prison for adultery in 2009. She was released in December 2011. However, pressure was put on her, from the court and from others, to marry the man who had raped her.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Welcomed the recent decision of President Karzai to pardon Gulnaz - Reiterated that the support of the European Union and its Member States for the reconstruction of Afghanistan must include concrete measures to eradicate discrimination against women in order to strengthen respect for human rights and the rule of law
AZERBAIJAN Jabbar Savalan Bakhtiyar Hajiev Tural Abbasli Eynulla Fatullayev Adnan Hajizade	<p>Savalan (member of the youth group of the Azerbaijan Popular Front Party (APFP) and Hajiev (activist and former parliamentary candidate) were apparently targeted for using Facebook to call for demonstrations against the government. Mr Savalan was sentenced to two and a half years in prison for allegedly possessing drugs and Mr Hajiev was arrested on 4 March after calling on Facebook for demonstrations against the government and now faces two years in jail for allegedly vading military service. Serious doubts exist as regards the fairness of the trials of Mr Savalan and Mr Hajiyev</p> <p>Head of the Youth Organisation of the Musavat Party. Was one of 200 activists who were arrested on 2 April 2011.</p> <p>Jailed journalist. The European Court of Human Rights ordered the Republic of Azerbaijan to release Fatullayev from prison and to pay him EUR 25 000 in moral damages.</p> <p>Two bloggers who were released from jail prior to</p>	<p>In its resolution adopted on 12 May 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressed its deep concern at the increasing number of incidents of harassment, attacks and violence against civil society and social network activists and journalists in Azerbaijan - Called on the Azerbaijani authorities to release all members of the opposition, youth activists and bloggers remaining in custody after the peaceful demonstrations of 11 March and 2 and 17 April 2011 and to release Mr Savalan and Mr Hajiyev and to drop the charges against them - Urged the authorities to safeguard all necessary conditions to allow the media, including opposition media, to operate, so that journalists can

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Emin Abdullayev (Milli)	the adoption of this resolution.	work and report freely without any pressure
Rafiq Tagi	Prominent Azerbaijani writer and journalist. He died in Baku on 23 November 2011 from the injuries he had sustained during a brutal knife attack four days earlier. Rafiq Tagi had reportedly been receiving death threats in the weeks prior to the attack, believed to be in retaliation for an article, amongst others, published on the <i>Radio Azadlyq</i> (Liberty) website on 10 November 2011, in which he criticised the current Iranian Government. A leading Iranian cleric, Grand Ayatollah Fazel Lankarani, issued a fatwa calling for Rafiq Tagi to be killed.	In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament: - Strongly condemned the murder of Rafiq Tagi and expresses its concern over the safety of Samir Sadagatoglu - Called on the Azerbaijani authorities to do their utmost to protect the life and safety of Samir Sadagatoglu
Samir Sadagatoglu	Editor of the <i>Sanat</i> newspaper. The abovementioned fatwa also called for Samir Sadagatoglu to be killed	- Called on the Iranian authorities to offer all necessary cooperation to the Azerbaijani authorities during the investigation of the murder of Rafiq Tagi
Tural Abassli	Abassli, leader of the opposition Musavat party's youth wing and blogger critical of the government. He was sentenced to administrative sentences on 16 March 2011 after rallies on 11 and 12 March against corruption within the government. On April 2 he was sentenced to prison for 2.5 years for "organizing public disorder". He was released in June 2012 on a Presidential pardon.	A letter of concern was sent on 27 April 2011
Elkin Aliyev	Reporter for Azerbaijan News Network who was sentenced to seven days in detention after the abovementioned rallies. The police contended that he participated in the protests and obeying police orders. Aliyev said he was working as a journalist covering the rallies.	
Seymur Khaziyeu	Works for the opposition newspaper Azadliq. He	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Ramin Deko</p> <p>Eynulla Fatullayev</p>	<p>has allegedly been threatened and beaten several times after publishing critical material about the authorities and the President of Azerbaijan.</p> <p>Journalist for the opposition newspaper Azadliq who was participating in the protests of 2 April. On 3 April, he was reportedly forced into a car and taken to a village called Mashtaga where he was detained for 6 hours. During this day he was pressured to stop publishing critical material about the government. After reporting the abduction he was beaten by two men who said it was for not listening to the warning he had received during the day of the abduction.</p> <p>Newspaper editor and outspoken journalist. He was jailed in 2007 on charges that included terrorism and defamation. He remained in jail until his pardon in May 2011 despite a ruling in the European Court of Human Rights that had found him wrongfully imprisoned. While in prison he was denied access to medical care despite his the deterioration of his health.</p>	
<p>BAHRAIN</p> <p>Ali Abdullah Hassan al-Sankis</p> <p>Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain</p>	<p>22 May 2011 the death sentences imposed on Ali Abdullah Hassan al-Sankis and Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain for killing two policemen during anti-government protests in Bahrain were upheld by the National Safety Court of Appeal. The executions were postponed until September.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the repression in Bahrain and urges the immediate and unconditional release of all peaceful demonstrators, including political activists, journalists and human rights defenders - Called on the Bahraini authorities to commute the death sentences of Ali Abdullah Hassan al-Sankis and Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain, and to reinstate the de facto moratorium on capital punishment

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Dr Abduljalil Al-Singace Abdulhadi Al-Khawaja	Bloggers and human rights activists. They were amongst the group of at least 21 prominent Bahraini human rights activists and opponents of the regime, who on 6 September 2011 had their sentences confirmed by the military-run National Safety Appeal Court. This was reportedly for plotting to overthrow the government.	In its resolution adopted on 27 October 2011, the European Parliament
Nabeel Rajab	Deputy Secretary General of the International Federation for Human Rights (FIDH) and President of the Bahrain Centre for Human Rights. He was prevented from leaving the country and remains under threat and harassment by the security forces.	- Condemned the repression of citizens in Bahrain which led to dozens of deaths and injuries and urges the immediate and unconditional release of all peaceful demonstrators, political activists, human rights defenders, doctors and paramedics, bloggers and journalists
Jalila al-Salman	Former Vice-President of the Bahrain Teachers' Association. She was arrested for the second time at her home on 18 October 2011.	- Condemned the use of special military courts to try civilians and stressed that civilians must be tried in civilian courts and that every detained person deserves a fair trial
Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain	Accused of killing two policemen during anti-government protests in Bahrain. Their death sentences were upheld by the National Safety Court of Appeal on 22 May. The case of the two men was referred on appeal to Bahrain's Court of Cassation, whose verdict was scheduled for 28 November 2011	- Called on the Bahraini authorities and the King of Bahrain to commute the death sentences of Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis and 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain and urged the Bahraini authorities to declare an immediate moratorium
Ahmed al-Jaber al-Qatan	Ahmed al-Jaber al-Qatan was allegedly shot while participating in an anti-government protest on 6 October 2011 near the capital Manama.	
Mr Abdulhadi Al-Khawaja	Human rights defender and former President of the Bahraini Centre for Human Rights (BCHR) who has also worked as Protection Co-ordinator with human rights NGO Front Line. On 9 April 2011, he was arrested and beaten unconscious by police in Al-Manama. His whereabouts remained unknown. In 2012 Amnesty International has reported that he was on a hunger strike and that his health was rapidly deteriorating. They consider him a prisoner of conscience.	A letter of concern was sent on 12 April 2011

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
BELARUS Mr Niakliayeu Danil Sannikov Irina Khalip Uladzimir Niakliayeu Andrei Sannikov Mikalay Statkevich Aleksey Michalevich Pavel Sevyarynets Anatoly Lebedko Ales Michalevic	<p>Protester attacked on Election Day</p> <p>Three-year-old son of the Presidential candidate Andrei Sannikov whom the Belarusian authorities attempted to take into state custody.</p> <p>Investigative journalist, who was jailed after the 19 December 2010 elections and was later given a suspended sentence. She is also the wife of the former presidential candidate Andrei Sannikov.</p> <p>Presidential candidates who were arrested and detained in the aftermath of the presidential elections. Sannikov was sentenced to five years, Statkevich to six years. Michalevic later alleged that he and other detainees had been subjected to torture and ill-treatment. They were all recognised as prisoners of conscience by Amnesty International.</p> <p>Leaders of the democratic opposition who were arrested and detained in the aftermath of the elections in December 2010.</p> <p>Former presidential candidate imprisoned in the aftermath of the post-election protests. He was only released on 26 February 2011 after signing a commitment to collaborate with the Belarusian KGB that he has since publicly renounced. Has given an account of the mental and physical torture to which the political prisoners were subjected</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Considered that the Presidential elections of 19 December 2010 failed to meet international standards of free, fair and transparent elections. - Condemned the use of brutal force by the police and KGB services against the protesters on Election Day. - Strongly condemned the arrest and detention of peaceful protesters and most of the presidential candidates; the leaders of the democratic opposition as well as great number of civil society activists, journalists, teachers and students - Demanded an immediate and unconditional release of all those detained during Election Day and in its aftermath including the prisoners of conscience recognised by Amnesty International <p>In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the lack of respect shown for the fundamental rights of freedom of assembly and of expression

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Natalia Radina	<p>Editor of the opposition Charter 97 website. She was arrested in December 2010 and charged with organising and participating in mass unrest that followed the presidential elections. She was released from the KGB pre-trial detention centre but forbidden to leave her home town until the investigation into her case is completed. Radina has declared that during her detention, KGB officers had subjected her to psychological pressure and attempted to recruit her as a KGB informant.</p>	<p>by the Belarusian authorities and called for the immediate and unconditional release of all of the protestors detained and for all politically motivated charges brought against them to be dropped.</p> <p>- Condemned the lack of respect shown for the fundamental rights of freedom of assembly and of expression by the Belarusian authorities.</p>
Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksandr Malchanau, Dzmitry Novik, Vasil Parfiankou	<p>Members of the electoral campaign teams of democratic opposition candidates Uladzimir Niakliayeu and Andrei Sannikau. They were sentenced to three to four years' imprisonment in a high-security colony in connection with the demonstrations of 19 December 2010. Their lawyers have stated that the authorities failed to prove their guilt.</p>	<p>- Condemned in the strongest terms the use of torture against prisoners</p> <p>- Condemned the decision taken by the Minsk City College of Lawyers and the dismissal of Alyaksandr Pylchanka.</p>
Aleh Ahiejev Pavel Sapelko Tatiana Ahijeva Uladzimir Touscik Tamata Harajeva	<p>Lawyers of some of those accused in the criminal case brought on the charge of mass riot. Affected by the decision taken by the Minsk City College of Lawyers to withdraw their licences.</p>	
Alyaksandr Pylchanka	<p>Chairman of the Minsk City Bar Association. He was dismissed by the Justice Minister for expressing his concern about the ministry's decision to revoke the licences of four lawyers involved in a so-called riot case.</p>	
Ales Mikhalevich Uladzimir Nyaklyaeu Vital Rymasheuski Andrey Sannikau Mikalay Statkevich Dimitrji Uss	<p>Presidential candidates who at the time of the writing of this resolution faced trials which could result in sentences of up to 15 years' imprisonment. Ales Mikhalevich fled the country to avoid trial. On 28 February 2011 Ales Mikhalevic issued a statement giving an account of the mental and physical torture to which the</p>	<p>In its resolution adopted on 12 May 2011, the European Parliament:</p> <p>- Strongly condemned all convictions on the basis of the criminal charge of 'mass</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Pavel Seviarynets Vladimir Kobets Sergey Martselev</p> <p>Anatol Lyabedzka Natalya Radzina Andrey Dzmitryeu Syarhey Vaznyak</p> <p>Dzmitry Bandarenka</p> <p>Aliaksandr Atroshchankau, Aiaksandr Malchanau, Dzmitry Novik Vasil Parfiankou Mikita Likhavid Ales Kirkevich Zmister Dashkevich Eduard Lobau, Paval Vinhradau Andrei Pratasiyenya Dzmitry Drozd Uladzimir Khamichenka Dzmitry Bandarenka</p> <p>Olga Klasowska</p>	<p>political prisoners were subject in order to coerce them into confessing and accepting evidence of their guilt</p> <p>Campaign managers to abovementioned presidential candidates. At the time of the adoption of this resolution they faced trials which could result in sentences of up to 15 years' imprisonment.</p> <p>Lyabedzka (leader of the opposition United Civic Party (AHP)), Radzina (on-line news portal editor-in-chief), Dzmitryeu (campaign manager for opposition presidential candidate Uladzimer Nyaklyaeu) and Vaznyak ('Tell the Truth!' campaign activist) had been released from the KGB pre-trial detention centre and placed under house arrest whilst the investigation against them continues. Natalya Radzina has fled the country to avoid trial.</p> <p>Bandarenka: a backer of Andrey Sannikau in a former presidential electoral campaign was sent to general regime penal colony for two years.</p> <p>Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksander Malchanau, Dzmitry Novik and Vasil Parfiankou (members of the electoral campaign teams of democratic opposition candidates Uladzimir Niakliayeu and Andrei Sannikau); Mikita Likhavid (member of the 'For Freedom' movement); Ales Kirkevich, Zmister Dashkevich and Eduard Lobau ('Young Front' activists); Paval Vinhradau (activist of the 'Speak the Truth' campaign); Andrei Pratasiyenya (non-partisan activist); Dzmitry Drozd (historian); Uladzimir Khamichenka (protest participant) and Dzmitry Bandarenka (coordinator of the civil campaign 'European Belarus') were sentenced to between one and four years' imprisonment in connection with the demonstrations of 19 December 2010</p> <p>Her case demonstrated that police are torturing people to force them to admit their alleged crimes against the state.</p>	<p>rioting' and found them arbitrary and politically motivated</p> <p>- Considered all charges against the presidential candidates Vladimir Neklyayev, Vitaly Rymashevsky, Nikolai Statkevich, Dmitry Uss and Andrei Sannikov to be illegal and inadmissible and called for the candidates to be acquitted and spared any further persecution</p> <p>- Expressed its deep concern at the deteriorating situation of human rights defenders in Belarus</p> <p>- Condemned the persisting climate of fear and intimidation of political opponents in Belarus and the ongoing persecution of opposition figures since the December 2010 presidential elections</p> <p>- Condemned the systematic harassment and intimidation of and the mounting pressure on independent journalists and media outlets in Belarus</p> <p>- Condemned the lack of any independent investigation into the use of brutal force by the police and KGB services against the protesters on election day</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Natalia Radina	<p>Editor of the opposition Charter 97 website. She was arrested in December 2010 and charged with organising and participating in the mass unrest that followed the presidential elections. Radina was released from the KGB pre-trial centre and prevented from leaving her home town until the investigation in her case is completed. After her release, Radina declared that KGB officers had subjected her to psychological pressure and attempted to recruit her as a KGB informant during her detention.</p>	
Andrzej Poczobut	<p>Poczobut: a journalist with the Belsat television channel and <i>Gazeta Wyborcza</i> newspaper. He was arrested and was at the time of the adoption of this resolution facing up to two years' imprisonment on the charge of 'insulting the President' following the articles he had published. He is recognised by Amnesty International as a prisoner of conscience.</p>	
Iryna Khalip	<p>Journalist, and the wife of Andrey Sannikov. She was also arrested and faced charges in connection with the protests. She was, at the time of adoption of this resolution, under house arrest and had been banned from communicating with her husband.</p>	
Ales Bialiatski	<p>President of the Human Rights Centre 'Viasna'. The Belarusian President and several journalists in the state-owned media made defamatory allegations against Bialiatski and others, claiming, in their comments concerning the bomb attack on the Minsk subway, that 'there [was] a fifth column in the country'.</p>	
Marina Tsapok Maxim Kitsyuk Andrey Yurov	<p>Marina Tsapok and Maxim Kitsyuk (Ukrainian citizens) and Andrey Yurov (Russian citizen) are representatives of the Committee on International Control over the Human Rights Situation in Belarus. They were denied entry to the territory of Belarus.</p>	
Alik Mnatsnakyan Viktoria Gromova	<p>Russian human rights defenders who were detained on 4 May 2011 in the office of the Human Rights Centre 'Viasna' and shortly after deported from Belarus and banned from re-entering the country for two years.</p>	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Ales Bialiatski</p> <p>Viktar Sazonau</p> <p>Dzmitry Kanavalau Uladzislau Kavalyou</p>	<p>Human rights defender, Chair of the ‘Viasna’ Human Rights Centre and Vice-President of the International Federation for Human Rights. After being held at the detention centre of the Belarusian Interior Ministry, he was arrested in Minsk on 4 August 2011 on the formal charge of large-scale tax evasion (‘concealment of profits on a particularly large scale’) and indicted on 12 August 2011.</p> <p>Human rights activist arrested during a protest and was at the time of the writing of the resolution awaiting trial.</p> <p>Sentenced to death by the Supreme Court in November 2011. They were accused of carrying out a terrorist attack in the Minsk subway in April 2011. There were also reliable reports on procedural irregularities in the preliminary investigation and judicial examination, such as restrictions on the right to defense.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 September 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the recent arrest of and allegations against Ales Bialiatski and called for him to be immediately and unconditionally released from custody and for the investigation and all the charges against him to be dropped - Stressed that legal assistance between EU Member States and Belarus should not become a tool of political persecution and repression - Stressed that potential EU engagement with Belarus should be subject to strict conditionality and made contingent on a commitment by Belarus to respect democratic standards, human rights and the rule of law <p>A letter of concern was sent on 20 December 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>BRAZIL</p> <p>Cesare Battisti</p>	<p>Cesare Battisti is an Italian citizen who was found guilty at seven trials and convicted <i>in absentia</i>, in final judgements handed down by the Italian courts, of four murders and of involvement in an armed group, robbery and possession of firearms, and sentenced to two terms of life imprisonment. Battisti went into hiding until he was arrested in Brazil in March 2007. He lodged an application with the European Court of Human Rights in respect of his extradition to Italy. The application was declared inadmissible in December 2006. On 18 November 2009 the Brazilian Supreme Court decided to allow the extradition of Cesare Battisti. On 31 December 2010 the then-incumbent President decided to refuse the extradition of Battisti. <i>On 6 January 2011 the President of the Brazilian Supreme Court refused the immediate release of Battisti and officially reopened the case, which was to be considered in February 2011.</i></p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pointed out that the partnership between the EU and Brazil is based on the mutual understanding that both parties uphold the rule of law and fundamental rights, including the right of defence and the right to a fair and equitable trial
<p>CHINA</p> <p>Ai Weiwei</p> <p>Liu Xianbin</p> <p>Liu Xiaobo</p>	<p>Internationally renowned artist and critic of the regime. On 3 April 2011, Ai Weiwei was detained while passing through security checks at Beijing airport and was not seen until he was released on bail in June 2011.</p> <p>Democracy activist since the democracy movement protests in 1989. He is recognised as a prisoner of conscience by Amnesty International. In 2011 he was tried for “incitement to subvert state power” and was sentenced to 10 years.</p> <p>Nobel Peace Prize Laureate in 2010 and prominent scholar who among other things, was involved in drafting the Charter 08 and other writings calling for democratic reforms. He was charged with “inciting subversion of state power” and was sentenced to 11 years in prison.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the unjustifiable and unacceptable detention of Ai Weiwei. - Called for Ai Weiwei’s immediate and unconditional release. - Stressed that Ai Weiwei’s detention is characteristic of the widespread recent crackdown on human rights activists and dissidents in China, - Noted that China’s human rights record remains a matter

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p> Liu Xia Chen Guangcheng Gao Zhisheng Liu Xianbin, Hu Jia Tang Jitian Jiang Tianyong Teng Biao Liu Shihui Tang Jingling Li Tiantian Ran Yunfei Ding Mao Chen Wei </p> <p> Gao Zhiseng </p> <p> Hu Jia </p> <p> Zeng Jinyan </p> <p> Chen Guangcheng Yuan Weijin </p>	<p>Chinese human rights lawyer who has been disbarred, detained, lived under house arrest and tortured by the Chinese secret police after taking on human rights cases. He was taken away for interrogation by Chinese security agents in February 2009 and was then subjected to enforced disappearance. In December 2011, only days before his five-year probation were to end, he was sentenced to three years in prison.</p> <p>Prominent Chinese human rights activist and dissident and the 2008 laureate of the Sacharov Prize. Hu Jia has often been persecuted for his actions in China and in 2008 he was convicted for “inciting subversion of state”. After serving a 3.5 years prison sentence he was released in June 2011. However, his sentence also included that he would be “deprived of his political rights” 12 months following his release.</p> <p>Human rights activist and wife of Hu Jia. She was put in house arrest together with the couple’s infant daughter while her husband was in prison.</p> <p>Guan Guangcheng is a human rights activist who, after being released from prison in September 2010, suffered from serious illness and reportedly was refused by the authorities to seek medical</p>	<p>for serious concern; emphasises the need to make a comprehensive assessment of the EU-China human rights dialogue.</p> <p>A letter of concern was sent on 2 March 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Maikel Nabil Sanad	<p>which started with a peaceful demonstration for the rights of Coptic Christians that took place on 9 October 2011 in Cairo. He refused to answer questions from the Military Court relating to the events, stating that he would only answer to an impartial civil court.</p> <p>Imprisoned blogger (see above) who was on hunger strike at the time of the writing of this resolution leading to a critical condition. He refused to cooperate with the military tribunal on the basis of his opposition to civilians being tried before military courts.</p>	<p>SCAF to put an end without delay to the emergency law and to military trials of civilians, to immediately release all prisoners of conscience and political prisoners held by military courts and stressed that civilians should not be prosecuted before military courts</p>
ERITREA Dawit Isaak	<p>Swedish-Eritrean playwright, journalist and writer, who has been held in Eritrean prison since 2001 without trial. Isaak has allegedly been a victim of torture during his detention. He is considered internationally to be a prisoner of conscience</p>	<p>In its resolution adopted on 15 September 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deplored the fact that Dawit Isaak has not yet regained his freedom and has had to spend 10 years as a prisoner of conscience; expresses its fears for the life of Mr Isaak under the notoriously harsh prison conditions in Eritrea and without access to necessary health care and called on the Eritrean authorities to release Dawit Isaak - Noted with great concern the continued deplorable human rights situation in Eritrea, notably the lack of freedom of expression and the continued existence of political prisoners
INDIA Mahendra Nath Das	<p>Mahendra Nath Das was sentenced to death in 1997 after being convicted of murder charges. All legal remedies had been exhausted and his execution was suspended until 21 July 2011 by the Gauhati High Court in Assam (north-east India), as the Indian Government has sought time to respond to the Court.</p>	<p>In its resolution adopted on 7 July 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called on the Government and Parliament of India to adopt legislation introducing a permanent moratorium on

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Davinder Pal Singh Bhullar	<p>Davinder Pal Singh Bhullar was sentenced to death on 29 August 2001 after being found guilty of involvement in the 1993 bombing of the Youth Congress Office in New Delhi. The circumstances surrounding the return of Davinder Pal Singh Bhullar to India from Germany and the prolonged stay on death row of Mahendra Nath Das have raised questions.</p>	<p>executions with the goal of abolishing the death penalty in the near future</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urgently appealed to the Government of India not to execute Davinder Pal Singh Bhullar or Mahendra Nath Das, and to commute their death sentences
<p>IRAN</p> <p>Nasrin Sotoudeh</p> <p>Reza Khandan</p> <p>Zahra Bahrami</p> <p>Shiva Nazarahari</p> <p>Mohammad Seifzadeh</p>	<p>Prominent Iranian human rights lawyer. She was sentenced to 11 years in jail on charges of ‘acting against national security’, ‘membership of the Centre for Human Rights Defenders’, not wearing hejab (Islamic dress) during a videotaped message, and ‘propaganda against the regime’; whereas she was also banned from practising law and travelling for 20 years after completion of her sentence. After being arrested on 4 September 2010, she was held for long periods in solitary confinement, reportedly tortured and denied contact with her family and lawyer</p> <p>Husband of Nasrin Sotoudeh. He was summoned by the police on 15 January 2011 and detained overnight, released on a third-person guarantee and is under prosecution because of his advocacy on behalf of his wife</p> <p>Dutch national who was arrested after the Ashura protests on 27 December 2009 and sentenced to death. Sotoudeh’s client.</p> <p>Co-founder of Committee of Human Rights Reporters and a prominent activist. She was sentenced to four years in prison and 74 lashes on 7 January 2011. She is considered a prisoner of conscience by Amnesty International.</p> <p>Prominent lawyer who, on 30 October 2010, was sentenced to nine years in prison and a ten-year ban from practising law</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Called for the immediate and unconditional release of Nasrin Sotoudeh and all other prisoners of conscience - Strongly condemned the extraordinarily harsh sentence against Nasrin Sotoudeh and the intimidation of her husband - Urged the Iranian authorities to reconsider the sentence imposed on Zahra Bahrami, and to grant her a fair trial and access to Dutch authorities.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Mohammad Oliyafar	Human rights lawyer who at the time of the writing of the resolution served a one-year sentence for his advocacy on behalf of his clients	
Mohammad Ali, Dadkhah Abdolfattah Soltani, Houtan Kian	Human rights defenders who were facing prosecution in Iran in 2011.	
Jafar Panahi	Prominent Iranian filmmaker who in December 2010 was banned from film-making for 20 years as well as sentenced to 6 years' imprisonment, and thereby denied freedom of expression	
Mahdi Ramazani	Mahdi Ramazani was taken into custody at the grave site of his son in December 2010 and confronted with exorbitant bail conditions, which he was in no capacity to pay.	
Mir Hossein Mousavi Mehdi Karroubi	Iranian opposition leaders who were illegally detained together with their wives by Iranian security forces.	In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament:
Zahra Bahrami	Dutch-Iranian national who was executed in Tehran on 29 January 2011. The Iranian authorities denied consular access to Ms Bahrami and did not ensure a transparent and fair judicial process.	- Called for the immediate and unconditional release of Mir Hossein Mousavi, Mehdi Karroubi and their wives.
Sakineh Mohammadi Ashtiani http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0096+0+DOC+XML+V0//EN	Sakineh Mohammadi Ashtiani is from Iran's Azerbaijani minority. She was convicted of "adultery while married" in 2006 and was sentenced to death by stoning.	- Strongly rejected the regime's condemnation of protesters and opponents following the 2009 elections as 'enemies of Allah' ('muharib'), who, in accordance with Islam, should receive the severest of punishments. - Urged Iran to put an end to all forms of discrimination in the country.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>def 1 1#def 1 1</p> <p>Mir Hossein Mousavi Mehdi Karroubi</p> <p>Yousef Nadarkhani</p> <p>Bahareh Hedayat Mahdieh Golroo Majid Tavakoli</p>	<p>Opposition leaders who have been held illegally under house arrest and was arbitrarily confined on 14 February 2011. They, along with their politically active spouses, have for periods of time been forcibly disappeared to unknown locations and cut off from all contact with friends and family, periods during which they have been at severe risk of torture</p> <p>Protestant pastor under threat of execution for apostasy</p> <p>Prominent student activists whose prison sentences were each increased by six months after they were charged with ‘propaganda against the regime’</p>	<p>- Firmly condemned the execution of Zahra Bahrami.</p> <p>- Urged the Iranian authorities to put an end, in law and in practice, to all forms of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment and to uphold the due process of law and end impunity for human rights violations.</p> <p>In its resolution adopted on 17 November 2011, the European Parliament:</p> <p>- Expressed grave concern over the steadily deteriorating human rights situation in Iran</p> <p>- Called on the Iranian authorities to release all political prisoners</p> <p>- Urged the Iranian Government immediately to allow the UN-appointed Special Rapporteur Ahmed Shaheed to enter Iran to address the country’s ongoing human rights crisis</p> <p>- Expressed its concern at the use of (European) censorship, filtering and surveillance technologies to control and censor information and communication flows and to track down citizens, notably human rights defenders</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Somayeh Tohidlou	Political activist and doctoral student who, on 15 September 2011, received 50 lashes after completing a one-year prison sentence at Evin Prison. Both prison sentences and the 50 lashes were punishments imposed for blogging and other internet activities.	
Payman Aref	Student activist who on 9 October 2011 received 74 lashes before his release from prison, on a charge of insulting the Iranian President	
Jafar Panahi	Prominent Iranian filmmaker who in December 2010 was banned from film-making for 20 years as well as sentenced to 6 years' imprisonment, and thereby denied freedom of expression	
Marzieh Vafamehr	Prominent actress who was given the sentence of one year's imprisonment and 90 lashes, following her involvement in a film depicting the difficult conditions in which artists operate in Iran	
Mohsen Shahrnazar	Six independent documentary filmmakers, who were detained by the Iranian authorities on 17 September 2011, accused of working for the BBC's Persian Service and engaging in espionage on behalf of that news service	
Hadi Afarideh		
Katayoun Shahabi		
Naser Safarian		
Shahnam Bazdar		
Mojtaba Mir Tahmaseb		
Nasrin Soutoudeh	Nasrin Soutoudeh, Mohammad Seifzadeh, Houtan Kian and Abdolfattah Soltani are among dozens of lawyers who have been arrested since 2009 for exercising their profession	
Mohammad Seifzadeh		
Houtan Kian		
Abdolfattah Soltani		
Shirin Ebadi	Nobel Peace Prize laureate who has effectively been forced into exile after the authorities shut down her Center for Defenders of Human Rights	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES Shadi Shaheen Majd Barghouti Mohammed al-Haj Kamal Abu Taima Haitham Amro Fadi Hamadna	<p>Persons who have been killed while undergoing torture in the Palestinian Authorities centres from 2007-2010</p>	<p>A letter of concern was sent on 16 March 2011</p>
PAKISTAN Salmaan Taseer Shahbaz Bhatti Salman Taseer Naeem Sabir Jamaldini	<p>Governor of the province of Punjab, who was one of the most vocal and visible critics of Pakistan's blasphemy laws and of their misuse by extremist groups. On 4 January 2011 Salmaan Taseer was assassinated in Islamabad by one of his own security guards, Malik Mumtaz Hussein Qadri, who disagreed with Taseer's opposition to Pakistan's blasphemy laws.</p> <p>Shahbaz Bhatti was the Pakistani Minister for Minorities. On 2 March 2011, he was assassinated by armed men who opened fire on his car as he travelled to work in the capital Islamabad. A group calling itself the Tehreek-e-Taliban Punjab (Taliban Movement Punjab) claimed responsibility for the killing. He was the only Christian member of the Pakistani Cabinet and one of the country's few leading politicians who combated the blasphemy laws</p> <p>Taseer was the Governor of the Province of Punjab. He was killed in January 2011 by one of his own security guards, who disagreed with Taseer's opposition to Pakistan's blasphemy laws.</p> <p>Prominent Pakistani human rights defender and</p>	<p>In its resolution adopted on 20 January 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the brutal murder of Salmaan Taseer - Urges the Pakistan authorities to conduct a thorough investigation into all aspects of the murder - Was concerned that the Pakistani blasphemy laws are still being used to persecute religious denominations <p>In its resolution adopted on 10 March 2011, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemned the brutal murder of Shahbaz Bhatti - Called on the Government to repeal these [blasphemy] laws as well as other discriminatory legislation - Urged the Pakistani authorities to conduct a thorough investigation into all aspects of Shahbaz Bhatti's murder and bring all

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Sherry Rehman</p> <p>Asia Bibi</p> <p>Asia Bibi</p> <p>Mukhtar Mai</p> <p>Uzma Ayub</p>	<p>the Coordinator of the Human Rights Commission of Pakistan. Assassinated in March 2011. Was particularly active in combating the human rights violations in the Baluchistan region.</p> <p>A former Pakistani minister, reformist politician and well-known journalist. A fatwa was reportedly issued against Rehman calling her the next candidate for murder.</p> <p>Christian woman and mother of five children condemned to death for blasphemy.</p> <p>Christian woman and mother of five children condemned to death for blasphemy.</p> <p>Woman who was gang-raped in 2002 on the order of a village council to avenge her brother's supposed misconduct. She went on to successfully challenge her attackers in the lower courts</p> <p>Uzma Ayub was kidnapped, held captive and repeatedly raped by several members of the police force</p>	<p>perpetrators of this crime rapidly to justice in accordance with the strict rule of law, as well as to ensure the swift and fair prosecution of the late Governor Salman Taseer's killer</p> <p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament</p> <p>- Urged the Pakistani Government to put into place mechanisms which would allow local and regional administrations to monitor the conduct of informal village and tribal councils and to intervene in instances where they have acted beyond their authority</p> <p>- Urged the government to review the legislation on women's rights that was introduced after the military coup</p>
<p>RUSSIA</p> <p>Mikhail Khodorkovsky Platon Lebedev</p> <p>Boris Nemtsov</p>	<p>Russian businessmen whose second conviction on 30 December 2010 concerning Yukos assets has been questioned by the international community, including the EU.</p> <p>Opposition activist arrested on 31 December 2010 in Moscow, together with some 70 others, following an opposition demonstration.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament:</p> <p>- Expressed concern over reports of politically motivated trials, unfair procedures and failures to investigate serious crimes</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Anna Politkovskaya, Natalia Estemirova Anastasia Baburova	Journalists whose cases have not yet been solved by the Russian authorities	- Expressed serious concern at the verdict in the recent second trial and conviction of Michail Khodorkovsky and Platon Lebedev
Sergei Magnitsky	Sergei Magnitsky was a lawyer who died after being held in detention for 11 months where he was subjected to ill-treatment. According to Amnesty International human rights activists believed that he was detained because he unveiled a tax fraud involving investigators and prosecutors. His death has not been solved by the Russian authorities.	- Urged for a review of the charges and proceedings against Oleg Orlov and recalled that no effective investigations have been carried out into the murder of Natalia Estemirova
Natalia Estemirova	A leading member of the Human Rights Centre Memorial in Chechnya. She was abducted and murdered by armed men in Grozny, Chechnya on 15 July 2009. She was shot at point blank range. Still in October 2012 no one has been brought to justice for the murder.	- Deplored the breaking up of peaceful rallies and the repeated arrests of opposition figures, as in the case of Boris Nemtsov.
Oleg Orlov	Head of the Human Rights Centre Memorial and the 2009 laureate of the European Parliament Sakharov Prize for Freedom of Thought. He was charged with slander in 2010 after he blamed the Chechen President Kadyrov for being politically responsible for the death of Natalia Estemirova. Since then, slander has been decriminalised in Russia and the case against Orlov has been dropped.	
Mikhail Khodorkovsky Platon Lebedev	Russian businessmen declared prisoners of conscience in May 2011 by Amnesty International (see above).	In its resolution adopted on 9 June 2011 , the European Parliament:
Sergey Magnitsky	Lawyer. He died in custody in November 2009 after months of ill-treatment (see above)	- Took note with concern of the ruling handed down by the Russian appeal court against Mikhail Khodorkovsky and his business associate Platon Lebedev on 26 May 2011 as a continuation of politically motivated court decisions and condemned political interference with the trial
Anna Politkovskaya	Internationally recognised journalist and human rights defender. She covered, among other things, the conflict and the human rights situation in Chechnya. She was shot dead in her home in Moscow in October 2006.	- Took note of President

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Anastasiya Baburova Stanislav Markelov	Stanislav Markelov, human rights lawyer, was shot dead in Moscow on 19 January 2009 after attending a press conference. Anastasiya Baburova, journalist from the newspaper Novaya Gazeta was accompanying Markelov and was seriously injured when she tried to stop the killer. She later died in the hospital.	Medvedev's decision to start an investigation into the criminal charges against Sergey Magnitsky and welcomed the convictions for the murders of Anastasiya Baburova and Stanislav Markelov - Took note of the arrest of the suspected assassin of Anna Politkovskaya - Reaffirmed the urgent need for Russia to implement fundamental principles of democracy, the rule of law, human rights and media freedom as a basis for cooperation
SYRIA Hamza al-Khateeb Father Paolo dall'Oglio	A 13-year-old boy who was one of the Syrian children who was arbitrarily detained and a victim of torture and ill-treatment which led to his death. Abbot of the Mar Musa Monastery in Syria and winner of the first Anna Lindh EuroMed Award 2006 for Dialogue between Cultures, widely known for his work for inter-faith harmony in the country for the last three decades and for his engagement in efforts for internal reconciliation.	In its resolution adopted on 7 July 2011 , the European Parliament: - Urged the Syrian authorities to immediately release all children arrested during the repression of the demonstrations or in related events, to thoroughly investigate reported cases of violence against children and to refrain from any further arrests of and violence against children or any other breach of children's rights In its resolution adopted on 15 December 2011 , the European Parliament: - Called for prompt, independent and transparent

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p> Mohammad Darwish Kaka Dawood Nabil Shurbaji Merveen Awsi Ghaffar Hikmat Muhammad, Abdul Rahman Khitou Rayan Suleyman Daya Al-Din Daghmoush, Nasredin Ahmou Hassiba Abderrahman Abd Temmo </p> <p> Mazen Darwish </p> <p> Suhair Al-Attassi </p> <p> Haytham Al-Maleh </p>	<p> Director of the Syrian Centre for Media and Freedom of Expression. Mazen Darwish was included in the group of persons described above. </p> <p> President of the Atassi Forum, a pro-democracy discussion group. Suhair Al-Attassi was included in the group of persons described above. </p> <p> Lawyer and veteran human rights activist who has worked as a rights defender since 1980. Due to this work he has been in prison during two time periods; 1980-1986 and 2009-2011. In 2011 his travel-ban, which had been in place for seven years, was lifted. </p>	
<p> TIBET </p> <p> Phuntsog Tsewang Norbu </p> <p> Lobsang Kelsang Lobsang Kunchok </p> <p> Dawa Tsering </p> <p> Kelsang Wangchuk </p>	<p> Phuntsog (aged 20) and Tsewang Norbu (aged 29) died after setting fire to themselves, on 16 March and 15 August 2011 respectively, as a protest against restrictive Chinese policies in Tibet </p> <p> Phuntsog's younger brothers, (both aged 18), set fire to themselves at the Aba/Ngaba county market on 26 September 2011. </p> <p> A 38-year-old monk at Kardze Monastery who set fire to himself on 25 October 2011 </p> <p> A 17-year-old monk at Kirti Monastery, immolated himself on 3 October 2011 and was </p>	<p> In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament: </p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned the Chinese authorities' continued crackdown on Tibetan monasteries and called on them to lift the restrictions and security measures imposed on monasteries and lay communities - Called on the Chinese authorities to respect the rights

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Choephel Kayang</p> <p>Norbu Damdrul</p> <p>Tenzin Wangmo</p>	<p>immediately carried away by Chinese soldiers, who extinguished the fire and beat him strenuously before taking him away. His state of well-being and whereabouts were unknown at the time of adoption of this resolution.</p> <p>Two former monks from Kirti, Choephel (aged 19) and Kayang (aged 18). They clasped their hands together and set fire to themselves while calling for the return of the Dalai Lama and the right to religious freedom. They died following this protest.</p> <p>Former Kirti monk, aged 19, who set fire to himself on 15 October 2011. He was the eighth Tibetan to self-immolate. His whereabouts and state of well-being were unknown at the time of the adoption of this resolution.</p> <p>Nun from Ngaba Mamae Dechen Choekorling Nunnery, (aged 20). She was the first female to commit self-immolation. She died following this protest.</p>	<p>of Tibetans in all Chinese provinces and to take proactive steps to resolve the underlying grievances of China's Tibetan population</p> <p>- Reiterated its call to the Council to appoint an EU Special Representative for Tibet with a view to facilitating the resumption of dialogue between the Chinese authorities and the Dalai Lama's envoys in relation to the determination of genuine autonomous status for Tibet within the People's Republic of China.</p> <p>- Urged the Government of the People's Republic of China to respect internationally agreed human rights standards and to abide by its obligations under international human rights conventions with respect to freedom of religion or belief</p>
<p>TUNISIA</p> <p>Zacharia Bouguira</p>	<p>Tunisian medical student who, on 13 November 2011, witnessed repeated public acts of violence committed by law enforcement officers against of a group of young Moroccans. After filming it with his mobile phone, he was stopped by a security guard, was violently struck by some 20 policemen and taken to the police station. He was held in arbitrary detention and during that time was subjected to repeated acts of violence and intimidation. He was later released.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 December 2011, the European Parliament:</p> <p>- Urged the Tunisian authorities therefore to guarantee Zacharia Bouguira the right to a judicial process conducted in accordance with international standards</p> <p>- Welcomed the ratification by Tunisia on 29 June 2011 of the Optional Protocol to the Convention against Torture</p>
<p>TURKEY</p> <p>Ahmet Şık Nedim Şener</p>	<p>Turkish investigative reporters who were investigating human rights abuses by state officials. They were arrested on 3 March 2011,</p>	<p>A letter of concern was sent on 16 March 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	accused of belonging to a terrorist organisation conspiring against the government. They were released in March 2012 pending trial.	
UGANDA David Kato	Human rights defender and leading figure of the gay and lesbian rights group Sexual Minorities Uganda and of the Ugandan lesbian, gay, bisexual and transgender (LGBT) community at large. Kato sued and won a lawsuit against a local tabloid, 'Rolling Stone' which published the names, personal details and photographs of over a hundred people, including Kato, alleged to be homosexual. Kato was brutally killed in Uganda on 26 January 2011.	In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament: - Strongly condemned the violent murder of the Ugandan human rights defender David Kato Kisule. - Called on the Ugandan Government to ensure that LGBT people and all other minority groups in Uganda are adequately protected against violence -Condemned accordingly, and again, the Bahati Anti-Homosexuality Bill, and calls on the Ugandan Parliament to decriminalise homosexuality and reject the use of the death penalty under any circumstances.
UKRAINE Yulia Tymoshenko Yuri Lutsenko Yevhen Korniychuk	Former Prime Minister of Ukraine. She was charged of abuse of power in connection with the conclusion of gas contracts in 2009. The Prosecutor General's Office in Ukraine brought charges against her on 24 May 2011 Former high-ranking officials from the Tymoshenko government who at the time of the adoption of this resolution were in pre-trial detention. Yuri Lutsenko (former Interior Minister, one of the leaders of the People's Self-Defence Party), was charged with abuse of office and misappropriation of funds and was arrested on 26 December 2010 for alleged non-cooperation with the prosecution. Yevhen Korniychuk (former First Deputy Minister of Justice) was arrested on 22 December 2010 on charges of breaking the law in connection with	In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament: - Was concerned about the increase in selective prosecution of figures from the political opposition in Ukraine as well as the disproportionality of measures applied, particularly in the cases of Ms Tymoshenko and Mr Lutsenko, former Interior Minister - Stressed that ongoing investigations of prominent Ukrainian political leaders should not preclude them from actively participating in the

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Bohdan Danylyshin</p> <p>Georgy Filipchuk Valery Ivashchenko</p> <p>Anatoliy Grytsenko</p> <p>Leonid Kuchma</p>	<p>public procurement procedures for legal services. A preliminary report of the Danish Helsinki Committee for Human Rights on the Lutsenko and Korniychuk trials listed massive violations of the European Convention on Human Rights.</p> <p>Former Economy Minister who fled Ukraine and has been granted political asylum in the Czech Republic. Criminal proceedings have been started against him.</p> <p>Georgy Filipchuk (former Environment Minister) and Valery Ivashchenko (former Acting Defence Minister) faced criminal charges at the time of the adoption of this resolution.</p> <p>Former speaker of the Crimean Parliament (Party of Regions). Grytsenko was detained on 24 January 2011 and accused of an abuse of power involving the giving away of 4800 hectares of land illegally. Another criminal case was later opened, involving land fraud in connection with resort land in Yalta.</p> <p>Former President of Ukraine. The Prosecutor General's Office had opened a criminal investigation for abuse of power against him at the time of the adoption of this resolution.</p>	<p>political life of the country, meeting voters and travelling to international meetings and therefore called on the Ukrainian authorities to lift the travel ban, both domestically and internationally, on Yulia Tymoshenko and other key political figures;</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>USA</p> <p>Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri</p> <p>Troy Davis</p> <p>Bradley Manning</p>	<p>Saudi Arabian man held at the US detention facility in Guantánamo Bay. The US Government intended to seek the death penalty at the military commission trial of Abd al-Rahim Hussayn Muhammed al-Nashiri. al-Rahim al-Nashiri had at that time been in US custody for nearly nine years and had not been brought promptly before a judicial authority and brought to trial without undue delay, as required by international law, and was instead detained in secret until being transferred to Guantánamo in 2006. He was allegedly subjected to torture, including ‘water-boarding’.</p> <p>Troy Davis was sentenced to death in 1991 for the murder of a police officer in Savannah, Georgia. The evidence against Davis has been widely questioned, e.g. seven out of nine witnesses have changed their testimonies against him since his trial in 1991. He was executed in Georgia on 21 September 2011.</p> <p>Private in the American military who is accused of providing documents to Wikileaks. He was arrested in May 2010 in Iraq and in 2011 he was charged with, among other things, “aiding the enemy”. Strong concerns were expressed internationally concerning the circumstances of his detention. In his pre-trial detention e.g., he was held in a small cell for 23 hours a day, sometimes naked and forbidden to exercise.</p>	<p>In its resolution adopted on 9 June 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterated that the fight against terrorism cannot be waged at the expense of established basic shared values, such as respect for human rights and the rule of law - Reiterated its long-standing opposition to the use of torture and ill-treatment and to the death penalty in all cases and under all circumstances. - Called on the US authorities not to impose the death penalty on Abd al-Rahim al-Nas. - Reiterated its call to the US authorities to review the military commissions system to ensure fair trials, to close Guantánamo, to prohibit in any circumstances the use of torture, ill-treatment, incommunicado detention, indefinite detention without trial and enforced disappearances <p>A letter of concern was sent on 31 May 2011</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Jonathan Pollard	Former US Navy intelligence analyst who was arrested in 1985 and was later convicted to a life sentence for passing classified information to Israel concerning the military activities of Iran, Syria and other Middle Eastern nations. The European Parliament adopted a resolution in 1993 in which it noted that there was a lack of a full trial in Jonathan Pollard's case and that it considered the sentence of life imprisonment disproportionate in view of the United States' close relationship with Israel.	A letter of concern was sent on 17 February 2011
YEMEN Muhammed Taher Thabet Samoum Fuad Ahmed Ali Abdulla	<p>Muhammed Taher Thabet Samoum: sentenced to death in September 2001 by the Criminal Court in Ibb, following his conviction for a murder he allegedly committed in June 1999, when he was supposedly under the age of 18. In the absence of a birth certificate his death sentence was upheld by an appeal court in May 2005, confirmed by the Supreme Court in April 2010 and has since been ratified by the President of Yemen. Muhammed Taher Thabet Samoum was initially scheduled for execution on 12 January 2011, but was granted a temporary reprieve by the Yemeni Attorney-General.</p> <p>Sentenced to death after being convicted of a murder which he allegedly committed while still under the age of 18. His execution, scheduled for 19 December 2010, was put on hold.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 February 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemned all executions, wherever they take place. - Called on the Yemeni authorities to commute the death sentences imposed on Muhammed Taher Thabet Samoum and Fuad Ahmed Ali Abdulla. - Called on the Government of Yemen to stop executing individuals for crimes they allegedly committed when they were under the age of 18.
ZIMBABWE Elton Mangoma Theresa Makone Lovemore Moyo	There was a marked increase in intimidation, arbitrary arrests, and disappearances of political opponents of Zanu-PF, with many MDC members, several MDC MPs, and key members of the MDC leadership, such as Mangoma (Energy Minister), Makone (co-Home Affairs Minister) and Moyo (ousted Speaker of the	<p>In its resolution adopted on 7 April 2011, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demanded an immediate end to all politically motivated harassment, arrests and violence by the Zimbabwean

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Jenni Williams Magodonga Mahlangu</p> <p>Abel Chikomo</p>	<p>Zimbabwean Parliament), being targeted.</p> <p>Leaders of the civil society organisation Women of Zimbabwe Arise (WOZA). They, together with other human rights defenders, have faced systematic police harassment</p> <p>Director of the Zimbabwe Human Rights NGO Forum. Has, together with other human rights defenders, faced systematic police harassment.</p>	<p>state security services and militias either directly controlled by, or loyal to, Mugabe and the Zanu-PF party</p> <p>- Called on all Zimbabwe's political parties to reach an agreement on a roadmap towards holding free and fair internationally monitored elections in Zimbabwe</p> <p>- Called for the immediate and unconditional release of all those arbitrarily arrested, in particular MDC officials and followers</p> <p>- Called on the EU to refuse to accept any Zimbabwean Ambassador to the EU who is not nominated on the basis of due constitutional process and in compliance with the GPA.</p>

PRIEDAS II

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2011, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world.

Country	Date of adoption in plenary	Resolution title
<u>AFRICA</u>		
CÔTE D'IVOIRE	07.04.2011	Situation in Côte d'Ivoire
EGYPT	17.02.2011	Situation in Egypt
EGYPT	27.10.2011	Situation in Egypt and Syria , in particular of the Christian communities
EGYPT	17.11.2011	Egypt, in particular the case of blogger Alaa Abd El-Fattah
ERITREA	15.09.2011	Eritrea: the case of Dawit Isaak
EAST AFRICA	15.09.2011	Famine in East Africa
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	07.07.2011	DRC and the mass rapes in the province of South Kivu
LIBYA	10.03.2011	the Southern Neighbourhood, and Libya in particular
LIBYA	15.09.2011	Situation in Libya
MADAGASCAR	09.06.2011	Situation in Madagascar
SUDAN AND SOUTH SUDAN	09.06.2011	Situation after the 2011 referendum
SUDAN	15.09.2011	Sudan : the situation in Southern Kordofan and the eruption of fighting in Blue Nile State
TUNISIA	15.12.2011	Tunisia: the case of Zacharia Bouguira
UGANDA	17.02.2011	Uganda: the killing of David Kato

ZIMBABWE	07.04.2011	Zimbabwe
<u>AMERICA</u>		
BRAZIL	20.01.2011	Brazil: extradition of Cesare Battisti
TIBET	07.04.2011	Ban of the elections for the Tibetan government in exile in Nepal
<u>ASIA</u>		
AFGHANISTAN	15.12.2011	Situation of women in Afghanistan and Pakistan
AZERBAIJAN	12.05.2011	Azerbaijan
AZERBAIJAN	15.12.2011	Azerbaijan, in particular the case of Rafiq Tagi
CHINA	07.04.2011	Case of Ai Weiwei in China
INDIA	07.07.2011	India, in particular the death sentence on Davinder Pal Singh
INDONESIA	07.07.2011	Indonesia , including attacks on minorities
KASHGAR	10.03.2011	Situation and cultural heritage in Kashgar (Xinjiang Uyghur Autonomous Region, China)
HAITI	19.01.2011	Situation in Haiti one year after the earthquake: humanitarian aid and reconstruction
PAKISTAN	20.01.2011	Pakistan, in particular the murder of governor Salmaan Taseer
PAKISTAN	10.03.2011	Pakistan, in particular the murder of Shahbaz Bhatti , Minister for Minorities
SRI LANKA	12.05.2011	Sri Lanka : Follow-up of the UN report
THAILAND AND CAMBODIA	17.02.2011	Border clashes between Thailand

		and Cambodia
TIBET	27.10.2011	Tibet, in particular selfimmolation by nuns and monks
<u>EUROPE</u>		
BELARUS	20.01.2011	Situation in Belarus
BELARUS	10.03.2011	Belarus (in particular the cases of Ales Mikhalevic and Natalia Radina)
BELARUS	12.05.2011	Belarus
BELARUS	15.09.2011	Belarus: the arrest of human rights defender Ales Bialatski , human rights defender
RUSSIA	17.02.2011	Rule of Law in Russia
RUSSIA	09.06.2011	EU-Russia Summit
RUSSIA	07.07.2011	Preparations for the Russian State Duma elections in December 2011
UKRAINE	09.06.2011	Ukraine : the cases of Yulia Tymoshenko and other members of the former government
<u>MIDDLE EAST</u>		
BAHRAIN	27.10.2011	Bahrain
IRAN	20.01.2011	Iran - the case of Nasrin Sotoudeh
IRAN	10.03.2011	EU's approach towards Iran
IRAN	17.11.2011	Iran - recent cases of human rights violations
PALESTINE	29.09.2011	Situation in Palestine
SYRIA	07.04.2011	Situation in Syria , Bahrain and Yemen
SYRIA. YEMEN, BAHRAIN	07.07.2011	Situation in Syria, Yemen and Bahrain in the context of the situation in the Arab world and North Africa
SYRIA	15.09.2011	Situation in Syria

SYRIA	15.12.2011	Situation in Syria
YEMEN	17.02.2011	Persecution of juvenile offenders , in particular the case of Muhammed Taher Thabet Samoum
<u>THEMATIC</u>		
Religion	20.01.2011	Situation of Christians in the context of freedom of religion
UN Human Rights Council	10.03.2011	Priorities of the 16th session of the UN HRC and the 2011 review
UN Human Rights Council	28.09.2011	Human rights , sexual orientation and gender identity at the United Nations Human Rights Council
Guantánamo	09.06.2011	Guantánamo : imminent death penalty decision
International Criminal Court	17.11.2011	EU support for the ICC : facing challenges and overcoming difficulties

5.11.2012

VYSTYMOŠI KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Užsienio reikalų komitetui

dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2011 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje
(2012/2145(INI))

Nuomonės referentas: Edvard Kožušnik

PASIŪLYMAI

Vystymosi komitetas ragina atsakingą Užsienio reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia tai, kad ES turėtų pasinaudoti savo vadinamąja švelniąja galia ir, vesdama politinį dialogą ir bendradarbiaudama su trečiosiomis šalimis, toliau propaguoti ir stiprinti laisvės, demokratijos, vystymosi, pagarbos žmogaus teisėms vertybes ir teisinės valstybės bei gero valdymo principus, kuriais ji grindžiama;
2. ragina ES išsaugoti ir vertinti savo kaip svarbiausios žmogaus teisių gynėjos pasaulyje vaidmenį veiksmingai, nuosekliai ir apgalvotai naudojant visas turimas priemones, siekiant užtikrinti, kad būtų skatinamos ir ginamos žmogaus teisės ir kad mūsų paramos vystymuisi politika būtų veiksminga;
3. ragina Komisiją sustiprinti demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę, kad būtų galima remti demokratines reformas ir valdymą, ypač skirti dėmesio tam tikroms visuomeninėms organizacijoms ir stiprinti rinkimų stebėjimo misijas bei rinkimų stebėjimo veiklą, kurią vykdo vietos pilietinė visuomenė, taip pat šiuo tikslu pasinaudoti Europos demokratijos fondo (angl. EED) teikiamomis galimybėmis;
4. primena, kad teisėtų demokratijos pagrindų, tinkamai veikiančios pilietinės visuomenės ir demokratinės, teisėmis grindžiamos bendruomenės kūrimas – ilgalaikis procesas, kuris turi būti vykdomas iš apačios į viršų ir kuriam reikia paramos nacionaliniu, regioniniu, vietos ir tarptautiniu lygiu;
5. primena, kad ES turėtų reikalauti, jog parama vystymuisi besinaudojančios vyriausybės partnerės būtų tvirtai įsipareigojusios sukurti ne tik veikiančią ekonomiką, bet ir stabilią

bei tikrą demokratiją ir gerbti žmogaus teises; ypač turėtų būti stebimas ES lėšų skyrimas represiniams režimams, kurie nepakankamai laikosi savo tarptautinių įsipareigojimų, ir iš jų turėtų būti reikalaujama užtikrinti apčiuopiamų rezultatų;

6. pabrėžia, kad svarbu skatinti nepriklausomą laisvą spaudą ir žiniasklaidą, kurios atlieka itin svarbų vaidmenį siekiant apsaugoti teisinę valstybę ir kovoti su korupcija;
7. pabrėžia privalomų ir nediskutuotinių žmogaus teisių išlygų ir veiksmingų ginčų sprendimo mechanizmų svarbą visų kryptių politikoje, ES ir trečiųjų šalių partnerystėje ir susitarimuose;
8. primygtinai ragina, kad vedant politinį ES ir trečiųjų šalių dialogą žmogaus teisių klausimais būtų atsižvelgta į labiau įtraukią ir išsamesnę nediskriminavimo apibrėžtį, be kita ko, atsižvelgiant į diskriminaciją dėl religijos ar tikėjimo, lyties, rasės arba etninės kilmės, amžiaus, negalios, lytinės orientacijos ir lytinės tapatybės;
9. tikisi, kad įgyvendinant Europos kaimynystės politiką bus gauta labiau apčiuopiamų ir teigiamų rezultatų negu praeityje, sukurtos ilgalaikės demokratijos struktūros ir užtikrinta ekonominė plėtra; pabrėžia poreikį taikyti naują metodą, kuriuo būtų užtikrinta pagarba žmogaus teisėms bei laisvėms ir parama demokratiniam valdymui.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	5.11.2012
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 24 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Thijs Berman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Kriton Arsenis, Philippe Boulland, Edvard Kožušník, Bart Staes
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Edit Bauer, Jarosław Leszek Wałęsa

10.10.2012

MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Užsienio reikalų komitetui

dėl metinės 2011 m. žmogaus teisių ir demokratijos padėties pasaulyje ataskaitos ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje
(2012/2145(INI))

Nuomonės referentė: Mariya Gabriel

PASIŪLYMAI

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas ragina atsakingą Užsienio reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnį, kuriame pabrėžiamos valstybėms narėms bendros vertybės, pvz., pliuralizmas, nediskriminavimas, tolerancija, teisingumas, solidarumas, taip pat vyrų ir moterų lygybė,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 1, 2, 3, 4, 5, 21 ir 23 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir jos fakultatyvinį protokolą,
 - atsižvelgdamas į Europos Komisijos Moterų chartiją,
- A. kadangi smurtas prieš moteris – žmogaus teisių pažeidimas, veikiantis visus socialinius, kultūrinius ir ekonominius sluoksnius;
- B. kadangi turėtų būti sistemingai siekiama, kad moterų teisių ir lyčių lygybės skatinimas ir kova su smurtu prieš moteris taptų visų dvišalių ir daugiašalių santykių, ypač su trečiosiomis šalimis, su kuriomis ES yra pasirašiusi asociacijos ir bendradarbiavimo susitarimus, kertiniu akmeniu;
- C. kadangi visame pasaulyje nuolat remiamas moterų žmogaus teisių skatinimo ir pagarbos joms stiprinimas ir toliau susiduriama su problema, kaip spręsti klausimą dėl tam tikrų

kultūrinių ir tradicinių įsitikinimų bei papročių, pagal kuriuos diskriminuojamos moterys ir mergaitės;

- D. kadangi visų formų smurtas prieš moteris ir jų diskriminacija, įskaitant seksualinę prievartą, moters lytinių organų žalojimą, moterų seksualinį išnaudojimą komerciniais tikslais, taip pat smurtą dėl lyties, smurtą artimoje aplinkoje ir ekonominę bei socialinę diskriminaciją, negali būti laikomi pateisinamais jokia politiniu, socialiniu, religiniu ar kultūriniu pagrindu arba liaudies ar genties tradicijomis;
- E. kadangi itin svarbus moterų vaidmuo ir jų visapusiškas dalyvavimas politinėje, ekonominėje ir socialinėje sferose, ypač kai tai susiję su pokario taikos kūrimo, demokratinio perėjimo prie derybų ir konfliktų sprendimo, susitaikymo ir stabilizavimo procesais;
- 1. pakartoja, kad visų ES rengiamų dialogų žmogaus teisių klausimais su trečiosiomis šalimis, su kuriomis pasirašyti asociacijos ir bendradarbiavimo susitarimai, metu būtina sistemingai atsižvelgti į moterų teisių, lyčių lygybės ir kovos su smurtu prieš moteris padėtį ir jų skatinimą;
- 2. ragina informaciją apie moterų teises ir šių teisių padėtį sistemingai įtraukti į instrukcijas Europos Parlamento nariams, kurie keliauja su delegacijomis ir oficialiais vizitais;
- 3. ragina Komisiją ir valstybes nares tarptautiniu lygmeniu spręsti smurto prieš moteris ir su lytimi susijusių žmogaus teisių pažeidimų aspekto klausimą, visų pirma atsižvelgiant į galiojančius dvišalius asociacijos ir tarptautinės prekybos susitarimus ir į susitarimus, dėl kurių deramasi;
- 4. remia Lotynų Amerikos šalių pastangas vykdyti įsipareigojimą atlikti išsamų patikrinimą siekiant užtikrinti moterų žudymo (angl. *femicide*) prevenciją, dėmesį šioms žmogžudystėms, jų ištyrimą, teisinį žudikų persekiojimą, sankcijas ir kompensacijas; ragina Komisiją reguliariai kelti šį klausimą politinio dialogo metu, ypač esamų dialogų žmogaus teisių klausimais metu, ir siūlyti bendradarbiauti ieškant teisės gynimo priemonių, kad dviejų regionų partnerystės kontekste būtų užkirstas kelias smurtui prieš moteris ir moterų žudymui;
- 5. palankiai vertina ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais paskyrimą ir ragina jį skirti ypatingą dėmesį moterų teisėms ir lyčių lygybei bei imtis konkrečių veiksmų joms skatinti;
- 6. teigiamai vertina 2012 m. rugsėjo 12 d. patvirtintą Direktyvą 2011/0129 (COD) dėl aukų teisių minimalių standartų, kuri apima tikslinę ir integruotą paramą specialių reikmių turinčioms aukoms, pvz., seksualinio smurto, smurto dėl lyties ir artimųjų smurto aukoms, įskaitant pagalbą įvykus traumai ir konsultavimą; todėl ragina Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) ir Komisiją vykdant išorės politiką skatinti smurto dėl lyties aukų teisių stiprinimą nagrinėjant baudžiamąsias bylas;
- 7. reiškia didžiulį susirūpinimą dėl daugelyje pasaulio šalių išaugusio smurto dėl lyties – tai vienas iš pasaulinės krizės požymių – ir ypač dėl didėjančio moterų ir mergaičių nužudymo atvejų skaičiaus Meksikoje ir kitose Centrinės ir Pietų Amerikos šalyse – šios

žmogžudystės vykdomos bendresniame smurto ir struktūrinės diskriminacijos kontekste; griežtai smerkia bet kokios rūšies smurtą dėl lyties ir moterų ir mergaičių žudymą – tai netipiškas nusikaltimas – taip pat įsigalėjusį nebaudžiamumą už šiuos nusikaltimus, dėl kurio dar labiau skatinami žmogžudžiai;

8. pripažįsta teigiamą Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės (EDŽTRP) vaidmenį užtikrinant moterų teises ir saugant moterų teisių gynėjus ir primena, kad demokratija apima visapusišką moterų dalyvavimą visuomenės gyvenime – tai rodo įvykiai po Arabų pavasario;
9. pažymi, kad visapusiškas moterų dalyvavimas politikoje neapsiriboja vien statistiniais tikslais, susijusiais su kandidačių ir išrinktų pareigūnių skaičiumi, ir kad lyčių lygybės užtikrinimas reiškia, jog į problemas, susijusias su moterų teisėmis, atsižvelgiama rengiant politiką, tai taip pat reiškia laisvą ir veiksmingą moterų dalyvavimą visais visuomeninio, politinio ir ekonominio gyvenimo aspektais;
10. ragina EIVT, Tarybą ir Komisiją į visų sričių išorės veiksmų politiką ir finansines priemones įtraukti požiūrio į lytį klausimą siekiant aktyviau integruoti lyčių aspektą ir, savo ruožtu, prisidėti prie lyčių lygybės ir moterų teisių, taip pat kovos su smurtu prieš moteris skatinimo;
11. pabrėžia svarbų moterų vaidmenį ir svarbų jų visapusišką dalyvavimą politinių ir ekonominių sprendimų priėmimo veikloje, ypač pokario taikos kūrimo, demokratinio perėjimo prie derybų ir konfliktų sprendimo, susitaikymo ir stabilizavimo procesuose, siekiant tikslo didinti sąmoningumą ir daugiau dėmesio skirti siekiui panaikinti diskriminaciją, kurią demokratizavimo procesų metu daugelyje trečiųjų šalių patiria moterys;
12. pakartoja, kad visos moterys turi pagrindinę teisę naudotis viešosiomis sveikatos priežiūros sistemomis, pirmiausia pirminės, ginekologinės ir akušerinės sveikatos priežiūros paslaugomis, kaip yra apibrėžusi Pasaulio sveikatos organizacija;
13. laikosi nuomonės, kad siekiant užtikrinti veiksmingą moterų dalyvavimą politinėse ar pilietinėse visuomenės organizacijose, kuriose joms šiuo metu nepakankamai atstovaujama, svarbu rengti mokymų ir paramos modulius lyčių klausimus sprendžiantiems Europos Sąjungos institucijų darbuotojams ir moterims vietoje, kad jie galėtų veiksmingai prisidėti prie taikos ir konfliktų sprendimo procesų;
14. palankiai vertina eksperto lyčių klausimais dalyvavimą daugumoje ES rinkimų stebėjimo misijų ir dėmesį, kuris skiriamas moterų dalyvavimui rinkimų procesuose, ir ragina imtis tolesnių priemonių siekiant įgyvendinti stebėjimo misijų ataskaitų išvadas;
15. pabrėžia, kad formuojant ES rinkimų stebėjimo misijas svarbu užtikrinti didesnę vyrų ir moterų lygybę, kadangi tai padeda didinti informavimą moterų dalyvavimo rinkimų procese ir visuomeniniame gyvenime klausimais skatinant lyčių lygybę ir moterų teises trečiojoje šalyse, kur vyksta demokratizavimo procesas;
16. pabrėžia, kad svarbi konkreti Europos lyčių lygybės instituto parama renkant, tvarkant ir platinant informaciją apie veiksmingą lyčių aspekto integravimą.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	10.10.2012
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 27 -: 0 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Āeřková, Edite Estrela, Iratxe Garcıa Pėrez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lıvia Jırıka, Teresa Jimėnez-Becerril Barrio, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Krisztina Morvai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raıl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Anna Záborská
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Roberta Angelilli, Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Mariya Gabriel, Ulrike Lunacek, Ana Miranda, Chrysoula Paliadeli, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	6.11.2012
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 47 -: 0 0: 4
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Pino Arlacchi, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Laurence J.A.J. Stassen, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Karim Zėribi
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Laima Liucija Andrikienė, Véronique De Keyser, Norbert Neuser, Alf Svensson, László Tőkés, Ivo Vajgl, Alejo Vidal-Quadras
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Leonidas Donskis, Jolanta Emilia Hibner, Michèle Striffler, Rui Tavares, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein